

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tonnistoro-
lain muuttamisesta ja tonnistorolain muuttamisesta an-
netun lain kumoamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tonnistorolakia. Samalla tonnistorolain muuttamisesta joulukuussa 2009 annettu laki kumottaisiin ennen sen voimaantuloa, koska Euroopan unionin komissio ei ole hyväksynyt kaikkia sen säännöksiä. Esityksen mukaan lakiin tehtäisiin ne muutokset, jotka komissio on hyväksynyt sekä ne muutokset, jotka komissio on edellyttänyt tehtäviksi.

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi tonnistorokelpoisten alusten lippuvaatimuksia, tonnistoron laskemista, osinkojen verotusta, tonnistorovelvollisuuden konsernikohtaisuutta, aikaisemmin tuloverotuksessa vahvistettujen tappioiden vähentämistä sekä konserniavustusta koskevia säännöksiä siten kuin kumottavaksi ehdotetussa laissa on säädetty.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan varustamon bruttotonnistosta

tulisi aina olla vähintään 20 prosenttia sellaisia aluksia, joilla se itse harjoittaa laissa tarkoitettua toimintaa. Hinaajia ja tonnistorotettavan toiminnan liitännäistoimintoja koskevia määritelmiä tarkennettaisiin. Säännöstä käyttöomaisuuden luovutuksen yhteydessä tuloksi enintään luettavan määrän laskemisesta ehdotetaan muutettavaksi ja lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös enimmäismäärään sisältyvän verovelan huojentamisesta sekä tonnistorokauden alkamista edeltäneenä verovuonna ostetun aluksen enimmäispoistosta tuloverotuksessa.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2012. Tonnistorolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran kalenterivuonna 2011 alkaneelta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	3
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	6
4 ASIAN VALMISTELU.....	6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	7
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	7
1.1 Tonnistoverolaki.....	7
1.2 Laki tonnistoverolain muuttamisesta.....	12
2 VOIMAANTULO.....	12
LAKIEHDOTUS.....	14
tonnistoverolain muuttamisesta.....	14
tonnistoverolain muuttamisesta annetun lain kumoamisesta.....	22
LIITE.....	23
RINNAKKAISTEKSTIT.....	23
tonnistoverolain muuttamisesta.....	23

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Voimassa olevaa tonnistoverolakia (476/2002), jäljempänä *voimassa oleva laki*, on muutettu tonnistoverolain muuttamisesta annetulla lailla (1249/2009), jäljempänä *vuoden 2009 laki*, joka on vahvistettu 22 päivänä joulukuuta 2009 ja joka on säädetty tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettyään ajankohtana. Vuoden 2009 lain voimaansaattamisen edellytyksenä on, että Euroopan unionin komissio hyväksyy lain säännökset merenkululle annettavana valtion tukena. Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen, jäljempänä *SEUT*, 108 artiklan 3 kohdan mukaan komissiolle on annettava tieto valtiontuen myöntämisestä tai muuttamisesta koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa. Toimenpidettä ei saa toteuttaa ennen kuin komissio on antanut asiassa päätöksen. Jos komissio katsoo, että suunniteltu toimenpide ei sovellu Euroopan yhteismarkkinoille, se voi aloittaa virallisen tutkintamenettelyn.

Suomi teki 26 päivänä helmikuuta 2010 tonnistoverolain muutoksesta SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen komissiolle, esinotifikaation komission asiantuntijalle on PN51/2010. Asia on alustavan käsittelyn jälkeen notifioitu komissiolle 14 päivänä lokakuuta 2010, komission käsittelynumero on N448/2010. Komissio on ilmoittanut Suomen viranomaisille notifiointimenettelyn aikana, ettei vuoden 2009 laki täytä kaikilta osin niitä edellytyksiä, jotka komissio asettaa Euroopan yhteismarkkinoille soveltuvalle tonnistoverojärjestelmälle. Suomen viranomaiset ovat notifiointimenettelyn yhteydessä ilmoittaneet sitoutuneensa noudattamaan valtiontukisääntöjä ja jättämään panematta täytäntöön vuoden 2009 lakia siltä osin kuin komissio katsoo, että lain jokin säännös ei ole sopusoinnussa komission tiedonannossa C(2004)43 – Yhteisön suuntaviivat meriliikenteen valtiontuella, jäljempänä *merenkulun valtiontuen suuntaviivat*, esitettyjen tai muiden valtiontukisääntöjen kanssa. Suomen viranomaiset ovat myös

sitoutuneet muuttamaan lakia siltä osin kuin komissio on sitä edellyttänyt.

Komissio on antanut 20 päivänä joulukuuta 2011 päätöksen, jossa se hyväksyy tonnistoverolain muutokset Suomen viranomaisten antamien sitoumusten mukaisina.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Vuoden 2009 laki perustuu varustamojen verokohtelun uudistamista koskevaan, Vanhasen II hallituksen kesällä 2008 tekemään päätökseen merenkulun tukien lisäämisestä. Lain ensisijainen tavoite on edistää Suomen lipun alla purjehtivien alusten kansainvälistä kilpailukykyä ja säilyttää riittävä suomalainen merialan työvoima ja merenkulun osaaminen. Vuoden 2009 lakimuutokset koskevat tonnistoveron määrän laskemista, osinkojen verotusta, tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvia toimintoja, osittain tuloverotuksen piiriin kuuluvan toiminnan käytössä olevan käyttöomaisuuden poistomahdollisuutta, tonnistoverokelpoisten alusten lippuvaatimusta, tonnistoverovelvollisuuden konsernikohtaisuutta, tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon määrittelyä, aikaisemmin tuloverotuksessa vahvistettujen tappioiden vähentämistä, konserniavustuksen mahdollisuutta, tonnistoverotettavan toiminnan jälleenhankintavarausta, tuloverotuksen aikana ennen tonnistoverotukseen siirtymistä syntyneen verovelan pienentämistä, laskennallisen koron tuloksi lukemista, tonnistoverojärjestelmästä poistamisen yhteydessä määrättäviä sanktioita sekä uuden tonnistoverokauden aloittamista.

Komissio on vuoden 2009 lain notifiointimenettelyssä ilmoittanut, että vuoden 2009 laki ei kaikilta osin täytä hyväksyttävälle tonnistoverojärjestelmälle asetettavia vaatimuksia. Merenkulun valtiontuen suuntaviivojen kohdassa 3.1 edellytetään, että tonnistoverojärjestelmän kautta myönnettävät veroedut on rajoitettava koskemaan ainoastaan merenkulkua ja että tuki ei saa valua muuhun yhtiön harjoittamaan kaupalliseen toimintaan. Tuen kohdistuminen ainoastaan meri-

liikenteeseen on koko tonnistoverojärjestelmän muodossa myönnettävän valtiontuen oikeutus. Lisäksi yhteismarkkinoille sopivan tonnistoverojärjestelmän tulee komission mukaan vastata soveltuvin osin komission jo aikaisemmissa tonnistoverojärjestelmiä koskevista päätöksissä tekemiään linjauksia, ellei erityisiä syitä näistä poikkeamiselle ole esitettävissä. Komissio on edellyttänyt merenkulun valtiontuen suuntaviivojen sekä aikaisemmin tekemiensä päätöksien mukaisesti, että Suomi muuttaa vuoden 2009 lakiin sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvia toimintoja, osittain tuloverotuksen piiriin kuuluvan toiminnan käytössä olevan käyttöomaisuuden poistomahdollisuutta, tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon määrittelyä, tuloverotuksen aikana ennen tonnistoverotukseen siirtymistä syntyneen verovelan pienentämistä sekä laskennallisen koron tuloksi lukemista.

Komission esittämien edellytysten täyttämiseksi ehdotetaan, että vuoden 2009 lain 2, 7 ja 8 §:ssä olevia säännöksiä yhtiön itsensä harjoittamasta toiminnasta, tilapäisestä alusvuokrauksesta sekä hinaajista ja tonnistoverotettavan toiminnan liitännäistoiminnoista tarkennettaisiin. Voimassa olevaa lakia muutettaisiin siten, että se sisältäisi vuoden 2009 lakimuutokset komission asettamat lisäedellytykset huomioon ottaen.

Lain 6 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että muusta kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta syntyneet tappiot olisivat tuloverotuksessa vähennyskelpoisia, kuten vuoden 2009 laissa säädetään, mutta lainkohdan sanamuotoa täsmennettäisiin vuoden 2009 lain sanamuotoon nähden. Lisäksi 6 §:ssä rajoitettaisiin uudesta aluksesta tehtävää poistoa viimeisenä tuloverovuonna ennen tonnistoverotukseen siirtymistä. Säännös liittyy verovelan huojentamista koskeviin komission edellytyksiin.

Lain 30 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty, kuitenkin niin, että pykälään lisättäisiin komission vaatima yläraja koskien yhtiön aika- ja matkaperusteisesti vuokralle ottamien alusten osuutta yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovetoisuudesta.

Komissio ei hyväksynyt sellaisenaan vuoden 2009 laissa säädettyä käyttöomaisuuden osittaista vähennysmahdollisuutta tuloverotuksessa silloin, kun hyödyke on vain osittain tonnistoverotettavan toiminnan käytössä. Tämän vuoksi voimassa olevan lain 12 §:ää ei ehdoteta muutettavaksi siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Käyttöomaisuuden hankintamenoa ei voisi näin ollen jatkossakaan vähentää osittain tuloverotuksessa.

Komissio on edellyttänyt, että verovelan huojentamista koskeva sääntely on vähintään yhtä ankaraa kuin komission jo aikaisemmin hyväksymissä järjestelmissä. Edellytyksen täyttymiseksi enintään tuloksi luettava määrä ja siihen sisältyvä verovelka tulisi laskea yhtiön jokaiselle alukselle erikseen, jolloin myös jokaisesta alusluovutuksesta syntyvän luovutusvoiton tai -tappion määrä voitaisiin laskea aluskohtaisesti. Lisäksi aluskohtaisesti laskettuun enintään tuloksi luettavaan määrään sisältyvän verovelan vuosittainen huojennus tulisi mahtua merenkulun valtiontuen suuntaviivojen kohdassa 11 määritetyn tukikatkon alle. Lähestymistapa poikkeaa olennaisesti sekä voimassa olevan lain että vuoden 2009 lain sääntelystä, jotka perustuvat elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968), jatkossa *EVL*, 30 §:n mukaiseen laskentatapaan, minkä johdosta alusten luovutuksista syntyy tuloa vain siltä osin kuin kuluvan käyttöomaisuuden yhteenlaskettu meno jäännös muodostuu negatiiviseksi.

Komission hyväksymisedellytysten mukaisesti ehdotetaan, että lakiin lisättäisiin verovelan huojennusmenettely, joka vastaisi komission aikaisemmin hyväksymiin tonnistoverojärjestelmiin kuuluvia periaatteita. Lain 15 §:ssä käyttöomaisuuden luovutuksen yhteydessä enintään tuloksi luettava määrä ehdotetaan laskettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaiseen käyttöomaisuuteen kuuluville hyödykkeille siten, että aluksia käsiteltäisiin yksittäisinä hyödykkeinä ja muita hyödykkeitä yhtenä eränä. Suomen tuloverojärjestelmä ei kuitenkaan mahdollista muiden maiden tavoin tarkkaa aluskohtaista verovelan määrittelyä, sillä alukset kuuluvat elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaiseen meno jäännökseen, josta tuloverotuksen poisto tehdään yhtenä eränä. Suomen tuloverojär-

jestelmän asettamat rajoitukset huomioon ottaen enintään tuloksi luettava määrä ja siten myös verovelka ehdotetaan määriteltäväksi kullekin alukselle alusten käypien arvojen ja niiden keskinäisten suhteiden perusteella.

Enintään tuloksi luettavaan määrään sisältyvää verovelkaa ehdotetaan huojennettavaksi asteittain siten, että kunkin käyttöomaisuushyödykkeen enintään tuloksi luettavasta määrästä vähennettäisiin tonnistorokauden aikana 1/9 jokaista jo kulunutta tonnistorokauden verovuotta kohden. Enintään tuloksi luettavaan määrään sisältyvä verovelka tulisi näin vähennettyä verovelvollisen kymmenen vuoden tonnistorokauden aikana. Verovelan vuosittain huojennettavaa määrää ehdotetaan kuitenkin rajoitettavaksi sekä merenkulun valtiontuen suuntaviivojen kohdassa 11 määritetyn tuen vuotuisen enimmäismäärän että suuntaviivojen kohdassa 3.1 esitetyn tuen valumiskiellon perusteella. Suomen tuloverojärjestelmän mukaisesti monitoimialayhtiö voi tuloverotuksessa vähentää aluksien poistot myös sellaisesta tulosta, joka ei voisi kuulua tonnistorotettavan tulon piiriin. Taloudellisen arvonalenemisen ylittävät poistot on siten mahdollista vähentää yhtiön muusta taloudellisesta toiminnasta kuin merenkulusta saatavasta tulosta elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaisten maksimipoistojen rajoissa. Kun tuloverotuksessa aikaisempina vuosina ennen tonnistorokauden alkamista tehdyt taloudellisen arvonalenemisen ylittävät poistot muodostavat käytännössä hyödykkeen luovutuksessa enintään tuloksi luettavan määrän, voi tämän määrän vuosittainen huojentaminen aiheuttaa monitoimialayrityksessä tuen valumisen muuhun kaupalliseen toimintaan kuin merenkulkuun. Vastaava vaikutus voi syntyä konserniyhtiössä annetun konserniavustuksen johdosta silloin, kun merenkulkua harjoittavan yhtiön tulos olisi taloudellisen arvonalenemisen ylittävien poistojen vähentämisen johdosta muodostunut negatiiviseksi, mutta muuta toimintaa harjoittavalta konserniyhtiöltä saadun konserniavustuksen johdosta tappiota ei ole syntynyt. Tuen valumisen ehkäisemiseksi ehdotetaan, että 15 §:ssä säädettäisiin osuudesta, joka ei voisi tulla huojennettavaksi 1/9 osan vuotuista vähennystä laskettaessa ja joka muodostaisi siten minimiarvon

tuloksi enintään luettavasta määrästä. Tarkastelun kohteena olisivat yhtiön viiden viimeisimmän vuoden aikana hankitut alukset ja niistä tuloverotuksessa tehdyt poistot. Jos tällaisten alusten taloudellisen arvonalenemisen ylittävät poistot ovat tulleet tosiasiasa vähennettyä yhtiön tai konserniyhtiön muusta kaupallisesta toiminnasta kuin merenkulusta saatavasta tulosta, ei alusten enintään tuloksi luettavaan määrään sisältyvää verovelkaa voitaisi siltä osin huojentaa. Poistojen katsotaisiin kohdistuvan yhtiön tai konserniyhtiön tuloverotuksen piiriin edelleen jäävään toimintaan siltä osin kuin tonnistorotettavasta toiminnasta olisi tehdyn poiston johdosta kunkin vuonna syntynyt tuloverotuksessa tappiota, jos tonnistorokelpoisen toiminnan ja muun toiminnan tulo olisi laskettu erikseen, ja näin syntynyt tappio on vähennetty tuloverojärjestelmän mukaisesti yhtiön muusta toiminnasta saadusta tulosta tai konserniavustuksena saadusta tulosta. Viiden vuoden tarkastelujakso perustuisi yhtiön käytännön mahdollisuuksiin selvittää poistojen verovaiikutuksia aluskohtaisesti, kun otetaan huomioon, että alukset kuuluvat elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaiseen poistojärjestelmään, jossa ei ole hyödykekohtaista seuranta. Tarkastelujakso olisi perusteltua rajoittaa viiteen vuoteen myös sen vuoksi, että hyödykekohtaisesti tarkasteltuna elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n enimmäispoisto vastaa viiden poistovuoden jälkeen noin kuuden prosentin tasa-poistoa alkuperäisestä hankintamenosta laskettuna, jolloin verovelkaa ei lähtökohtaisesti synny yli viisi vuotta sitten hankituista aluksista vastaavassa määrin kuin uudemmissa aluksista.

Ehdotetun aluskohtaisen laskentatavan vuoksi jälleenhankintavarausta koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi. Voimassa olevassa laissa jälleenhankintavaraus ei koske luovutusvuotta, koska aluksen luovutuksesta ei synny EVL 30 §:n mukaisen poistojärjestelmän vuoksi luovutusvoittoa, jos samana verovuonna hankitaan luovutetun aluksen tilalle uusi alus, jonka hankintameno on vähintään luovutushinnan suuruinen. Voimassa olevan lain mukainen sääntely ei sovellu aluskohtaiseen tarkasteluun, koska jälleenhankintavarausta ei voisi sen mukaan

vähentää luovutusvuonna hankitun aluksen hankintamenoa vastaan. Jälleenhankintavarausta koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että jälleenhankintavaruksen vähentäminen olisi mahdollista silloin, kun uusi alus hankitaan alusluovutuksen kanssa saman verovuoden aikana tai kolmen vuoden kuluessa alusluovutuksesta laskien. Kolmen vuoden määräaika perustuisi komission asettamaan edellytykseen noudattaa aikaisemmissa järjestelmissä jo hyväksytyjä periaatteita.

Verovelan huojentaminen on kiinteästi sidoksissa niihin säännöksiin, joilla verovelvollinen voidaan asettaa siihen taloudelliseen asemaan, jossa se olisi ollut ilman tonnistoverotukseen siirtymistä. Myös veronkiertämistä estävät säännökset ovat olennainen osa hyväksyttävää verovelan huojentamismenettelyä. Tämän vuoksi esitys ei sisällä ehdotusta tuloverotuksen jälkikäteiseen toimittamiseen liittyvien 17, 22, 24 ja 32 §:n muuttamisesta tai kumoamisesta siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Myöhemmin toimitettavaa tuloverotusta koskevaa 32 §:ää ehdotetaan kuitenkin muutettavaksi tonnistoveron huomioon ottamisen ja jälkikäteiselle tuloverolle määrättävän enimmäiskorotuksen määrän osalta. Enimmäiskorotusta esitetään alennettavaksi 30 prosenttiin vuoden 2002 laissa olleen 40 prosentin sijaan, jolloin sääntely vastaisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 32 §:n 3 momentin mukaista enimmäiskorotusta.

Laskennallisen koron osalta komissio on katsonut eri maiden tonnistoverolakeja koskevassa käytännössään, että voimassa olevan lain 18 §:ssä oleva säännös taseen vieraan pääoman määrästä täyttää ne vaatimukset, joiden perusteella valtiontuen ei katsota ulottuvan tonnistoverokelpoisen toiminnan ulkopuolelle. Tonnistoverona myönnettävä valtiontuki voisi kohdistua yhtiön muuhun kaupalliseen toimintaan, jos laskennallisen koron tuloksi lukemisen perusteena olevan vieraan pääoman määrä muutettaisiin vuoden 2009 lain mukaisesti 1/9 suuruiseksi. Tämän vuoksi lain 18 §:ää ei ehdoteta muutettavaksi siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty.

Lailla ehdotetaan muutettavaksi myös niitä säännöksiä, joissa toimivaltaisena viranomaisena pidetään Konserniverokeskusta. Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) toimivaltaiseksi organisaatioyksiköksi säädettiin yleisesti Verohallinto, kun aikaisemmin eri laeissa toimivaltaisena viranomaisena pidettiin erikseen nimettyä Verohallinnon yksikköä.

Tässä esityksessä voimassa olevaa tonnistoverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että annettava laki tonnistoverolain muuttamisesta sisältäisi tonnistoverolain muuttamisesta annetun lain (1249/2009) mukaiset muutokset sellaisena kuin komissio on ne hyväksynyt sekä ne muutokset, jotka komissio on tukikäsitellyssä sekä antamassaan päätöksessä edellyttänyt tehtäväksi. Tämän johdosta esityksessä ehdotetaan kumottavaksi tonnistoverolain muuttamisesta annettu laki.

Tässä esityksessä voimassa olevaa tonnistoverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että annettava laki tonnistoverolain muuttamisesta sisältäisi tonnistoverolain muuttamisesta annetun lain (1249/2009) mukaiset muutokset sellaisena kuin komissio on ne hyväksynyt sekä ne muutokset, jotka komissio on tukikäsitellyssä sekä antamassaan päätöksessä edellyttänyt tehtäväksi. Tämän johdosta esityksessä ehdotetaan kumottavaksi tonnistoverolain muuttamisesta annettu laki.

3 Esityksen vaikutukset

Varustamotoiminnasta maksetun tuloveron määrä on ollut vuosina 2003—2010 noin 10—30 miljoonaa euroa vuosittain. Mikäli varustamot siirtyisivät laajassa mitassa tonnistoverotuksen piiriin, yhteisöveron tuotto voisi alentua vuosittain vastaavalla määrällä. Maksettavaksi pantavan tonnistoveron määrä voidaan arvioida noin 0,5 miljoonaksi euroksi.

Varustamoilla oli vuoden 2008 päättyessä taseisiin merkittyä poistoeroa yhteensä noin 600 miljoonaa euroa. Poistoeron kokonaisuuden arvioidaan olevan samalla tasolla kuin vuoden 2008 lopussa. Poistoeron perusteella määritetyn verovelan määrä on 26 prosentin verokannalla laskettuna noin 156 miljoonaa euroa. Tämän määrän huojentaminen merkitsisi noin 17 miljoonan euron vuosittaista tukea varustamoalalle; vuosittain huojennettava määrä riippuu kuitenkin siitä, mahtuuko huojennus tukikatton alle.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunnot liikenne- ja viestintäministeriöltä, Verohallinnolta, Suomen Varustamot ry:ltä sekä Elinkeinoelämän Keskusliitolta. Suomen Varustamot ry:tä on myös kuultu valmistelun aikana. Lausunnot on otettu huomioon esityksen valmistelussa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Tonnistoverolaki

2 §. *Verovelvollisuus*. Pykälän 3 momenttia muutettaisiin 1—4 kohtien osalta sen mukaisesti kuin lainkohtien sanamuodoksi on säädetty vuoden 2009 laissa. Vuoden 2009 lailla väljennettiin tonnistoverokelpoisen yhtiön edellytyksiä, minkä johdosta komissio on edellyttänyt, että yhtiön itsensä omistamien alusten määrälle ja itse harjoitetulle toiminnalle tulee asettaa vähimmäisvaatimus, jota ei voida väliaikaisesti alittaa. Vähimmäisvaatimuksesta säädettäisiin 3 momentin 5 kohdassa, jonka mukaan tonnistoverokelpoisen yhtiön aluskannan bruttovetoisuudesta olisi oltava aina vähintään 20 prosenttia aluksia, jotka se itse omistaa ja joilla se itse harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista kansainvälisessä meriliikenteessä. Tätä edellytystä ei voisi alittaa väliaikaisesti.

3 §. *Verovelvollisuus konsernissa*. Lain 3 §:ää muutettaisiin siten, että siihen tehtäisiin vuoden 2009 laissa säädetyt muutokset. Lisäksi pykälän 2 momentissa oleva viittaus osakeyhtiölakiin muutettaisiin viittaukseksi voimassa olevan osakeyhtiölain vastaavaan kohtaan.

4 §. *Tonnistoverovelvolliseksi hakeutuminen*. Lain 4 §:n 1 momenttia muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty.

6 §. *Tonnistoverotuksen suhde tuloverotukseen*. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tappioiden vähennyskelpoisuudesta tuloverotuksessa ja se vastaisi tarkoitukseltaan vuoden 2009 lain säännöstä, mutta sen sanamuotoa tarkennettaisiin vuoden 2009 lakiin nähden niin, että tonnistoverotettavassa toiminnassa ilmeisesti syntyneitä tappioita ei voisi siirtyä vähennettäväksi tuloverotuksessa. Jos tappioiden ei voitaisi osoittaa syntyneen nimenomaisesti jommastakummasta toiminnasta, tappiot kohdistettaisiin tuloverotettavaan ja tonnistoverotettavaan toimintaan samassa suhteessa kuin varojen arvostamisesta verotuksessa an-

netun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus jakautuu näiden toimintojen välillä.

Voimassa olevan lain 3 momentti siirtyisi 4 momentiksi.

Pykälän 5 momentissa rajoitettaisiin yhtiön viimeisimmän tuloverovuoden aikana uusista aluksista tehtävän poiston määrää. Säännösetäisi piilevän verovelan syntymistä uusista aluksista, jolloin tonnistoverotukseen siirryttäessä uusia aluksia kohdeltaisiin vastaavasti kuin tonnistoverokauden aikana hankittuja aluksia. Tällaista alusta ei siten tarvitsisi ottaa huomioon 15 §:n mukaista luovutuksen yhteydessä enintään tuloksi luettavaa määrää laskettaessa eikä aluksen luovutuksesta syntyisi tonnistoverokauden aikana veronalaista tuloa. Alusta ei lisättäisi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaiseen menojäännökseen, vaan sitä pidettäisiin viimeisenä tuloverovuotena hyödykkeenä, josta poisto tehtäisiin erikseen. Poistomenettelyllä ei olisi vaikutusta tonnistoverotettavan toiminnan käyttöomaisuuden seurantaan, joten alus otettaisiin huomioon tonnistoverolain 14 §:n mukaista poistoa tehtäessä.

7 §. *Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotus*. Pykälän 1 ja 2 momenttia muutettaisiin 1 momentin 3 kohtaa lukuun ottamatta siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Pykälän 1 momentin 3 kohtaa muutettaisiin siten, että siinä todettaisiin nimenomaisesti luettelossa mainittujen merikuljetuksiin kohdistuvien liitännäisten kuljetuspalveluiden olevan toimintoja, joita yritys suorittaa tavaroiden ja matkustajien kuljettamisen toteuttamiseksi. Jos tonnistoverollinen yritys myy lainkohdassa mainittuja toimintoja ulkopuolisille yrityksille, toiminnasta saatava tulo on tuloverotuksen alaista tuloa. Pykälän 1 momentin 6 kohdassa säädettäisiin tilapäisesti ilman miehistöä vuokralle annetun aluksen vuokratulon kuumumisesta tonnistoverotettavan tulon piiriin. Lainkohtaa tarkennettaisiin komission vaatimuksesta vuoden 2009 laissa esitettyyn sanamuotoon nähden siten, että aluksesta saatu vuokratulo voisi kuulua tonnistoverotettavan

tulon piiriin ainoastaan siinä tapauksessa, että kyse on yhtiön oman toiminnan vähenemisestä ja tilapäisestä ylikapasiteetista. Tonnistoveron alaista vuokratuloa voisi saada tonnistoverokauden aikana enintään kolmen vuoden ajan riippumatta siitä, onko tulo saatu yhdestä vai useammasta aluksesta. Tämän ajanjakson ylittävältä osalta vuokratulo olisi veronalaista tuloa tuloverotusta koskevien säännösten mukaisesti. Yhtiö ei siten voisi vuokrata ensin yhtä alusta kolmen vuoden jaksoksi ja tämän jälkeen toista alusta toiseksi kolmen vuoden jaksoksi niin, että vuokratulo luettaisiin yhteensä kuuden vuoden ajalta tonnistoverotettavaan tuloon. Lisäksi komissio on edellyttänyt asetettavaksi rajoituksen, jonka mukaan vuokralle annetun aluksen tai samaan aikaan annettujen alusten osuus yhtiön aluskannasta ei saisi ylittää 20 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta. Usean aluksen vuokraustilanteessa 20 prosentin rajoitusta sovellettaisiin siten, että ensin vuokratun aluksen muodostaessa esimerkiksi 15 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta toisesta näin vuokratusta aluksesta saatu tulo ei voisi osaksikaan kuulua tonnistoveronalaiseen tuloon, jos toisen aluksen osuus olisi yli 5 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta.

8 §. Tonnistoverotettava alus. Pykälän 1 momentin 2 ja 3 kohtia muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Pykälän 1 momentin 1 kohtaa tarkennettaisiin vuoden 2009 lakiin verrattuna siten, että lainkohdassa käytettäisiin vuokraamisen sijaan sanamuotona vuokralle ottamista. Lainkohta vastaisi tarkoitukseltaan vuoden 2009 lain säännöstä. Pykälän 1 momentin 4 kohdassa säädettäisiin tilapäisesti ilman miehistöä vuokratun aluksen kuulumisesta tonnistoverotuksen piiriin. Lainkohtaan lisättäisiin vuoden 2009 laissa säädettyyn nähden komission edellyttämä rajoitus, jonka mukaan ilman miehistöä vuokralle annettu alus voi kuulua tonnistoverotettavaan toimintaan vain silloin, kun vuokraus johtuu tilapäisestä ylikapasiteetista yhtiön toiminnan supistuessa ja kun vuokralle annetun aluksen osuus yhtiön aluskannasta ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta. Usean aluksen vuokraustilanteessa tonnistoverotuk-

sen piiriin kuuluvat alukset määräytyisivät sen mukaan, missä järjestyksessä alukset ovat täyttäneet säädettävät edellytykset. Esimerkiksi, jos tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi enintään kolmeksi vuodeksi vuokralle ensin annetun aluksen osuus olisi 15 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta, voisi toinenkin alus edellytysten täytyessä kuulua tonnistoveron piiriin, jos sen osuus ei ylittäisi 5 prosenttia yhtiön tonnistoverokelpoisten alusten bruttovetoisuudesta.

Pykälän 3 momentissa määriteltäisiin hinnaamiseen ja työntämiseen tarkoitetun ja käytetyn aluksen käsitteet 1 momentin sanamuotoa tarkentavasti. Lainkohdassa tarkoitettujen tonnistoverotettavien hinaajien ja työntäjien on oltava sellaisia aluksia, jotka harjoittavat kansainvälistä meriliikennettä. Lisäksi 3 momentissa todettaisiin, ettei tonnistoverotuksen piiriin voisi kuulua alus, joka toimii pääasiallisesti satamahinauksessa tai muutoin kotimaan aluevesien alueella. Määritelmä vastaisi meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyistä annetussa laissa (1277/2007) käytettyä määritelmää.

9 §. Tonnistoveron määrä. Pykälää muutettaisiin siten, että se vastaisi vuoden 2009 lain mukaista säännöstä. Pykälän 2 momentin sanamuotoa muutettaisiin kuitenkin niin, että tonnistoveron määrä olisi voimassa olevan yhteisöverokannan mukainen, jolloin yhteisöverokannan mahdolliset myöhemmät muutokset tulisivat säännöksen perusteella sovellettaviksi ilman tonnistoverolain muuttamista. Tonnistoveron määräksi säädettäisiin siten tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhteisöverokantaa vastaava prosenttiosuus 1 momentissa tarkoitettulla tavalla lasketun tulon määrästä.

15 §. Tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä ja siitä vuosittain vähennettävä osa. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että alusten ja muiden käyttöomaisuushyödykkeiden enintään tuloksi luettavan määrän laskemiseksi tonnistoveronalaiseen toimintaan kuuluvien hyödykkeiden 13 §:ssä tarkoitettu menojäännös jaettaisiin alusten ja muiden menojäännökseen kuuluvien hyödykkeiden kesken kyseisten erien todennäköisten luovutushintojen eli käypien arvojen suhteessa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että aluskohtainen enintään tuloksi luettava määrä laskettaisiin alukselle jaetun menojäännöksen ja aluksen käyvän arvon erotuksena.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin muun kuluvan käyttöomaisuuden kuin alusten luovutuksesta enintään tuloksi luettavan määrän laskemisesta. Enintään tuloksi luettava määrä saataisiin muuhun kuluvaan käyttöomaisuuteen kuuluvien hyödykkeiden käypien arvojen ja muulle kuluvalle käyttöomaisuudelle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Pykälän 4 momentin mukaan enintään tuloksi luettavasta määrästä vähennettäisiin tonnistoverokauden aikana 1/9 jokaista jo kulumutta tonnistoverokauden verovuotta kohden. Enintään tuloksi luettavaan määrään sisältyvä verovelka tulisi näin vähennettyä verovelvollisen kymmenen vuoden tonnistoverokauden aikana. Vuosittain vähennettävä määrä ei saisi kuitenkaan ylittää komission merenkulun valtiontuen suuntaviivojen kohdan 11 mukaan laskettua vuotuisen tuen enimmäismäärää. Ellei suuntaviivojen mukainen tukikatto sallisi 1/9 vuotuista vähennystä, vähennys tehtäisiin vuosittain myönnettävän valtiontuen enimmäismäärän rajoissa siten, että käytettävissä oleva huojennusvara jaettaisiin kullekin hyödykkeelle tai hyödykeryhmälle määritetyn enintään tuloksi luettavan määrän suhteellisen osuuden mukaan. Jos 1/9:n mukaan laskettua osuutta enintään tuloksi luettavasta määrästä ei voitaisi vähentää tukikaton enimmäismäärän vuoksi, siirtyisi huojentamatta jäänyt osa vähennettäväksi saman tonnistoverokauden aikana seuraavina verovuosina vuotuinen tukikaton enimmäismäärä huomioon ottaen. Vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa enintään tuloksi luettavasta määrästä verovuonna vähennettävä määrä vahvistettaisiin verotuksen toimittamisen yhteydessä. Vahvistettava määrä koskisi tukikaton alle mahtuvaa verovuoden huojennettavaa määrää sekä aikaisemmilta vuosilta tukikaton vuoksi huojentamatta jäänyttä määrää.

Tukikaton enimmäismäärä lasketaan merenkulkijoiden verojen ja sosiaaliturvamaksujen määrän perusteella. Vuosittainen huojennusvara syntyy siitä määrästä, jolta osin merenkulkijoiden veroja ja sosiaaliturvamaksuja ei ole muilla merenkululle annetuilla

tuilla huojennettu kokonaan. Koska Suomessa merenkulkijoiden osuutta lakisääteisestä eläkevakuutusmaksusta ei ole huojennettu, muodostuisi vuosittainen huojennusvara tämänhetkisen sääntelyn perusteella käytännössä tästä määrästä. Tukikaton alle mahtuvaa osuutta laskettaessa enintään tuloksi luettavan määrän 1/9 vähennys kerrottaisiin verovuoden yhteisöverokannalla ja näin saatua arvoa verrattaisiin tukikaton puitteissa vähennettävään määrään. Jos saatu arvo olisi pienempi tai yhtä suuri kuin tukikaton mukainen huojennusvara, voitaisiin 1/9 huojennus myöntää ottaen huomioon, mitä 15 §:n 5 momentissa säädettäisiin.

Esimerkki:

Yhtiö hakee tonnistoverovelvolliseksi vuonna 2012, jolloin yhtiön tonnistoverokausi alkaa vuoden 2013 alusta. Yhtiön EVL 30 §:n mukaiseen menojäännökseen ei kuulu muuta omaisuutta kuin neljä alusta, joista yksi on hankittu tonnistoverokautta edeltäneen verovuoden 2012 aikana. Tonnistoverolain 6 §:n 5 momentin mukaan viimeisen tuloverovuoden aikana hankitusta aluksesta ei saa tehdä viimeisenä tuloverovuonna EVL 30 §:n mukaista poistoa, vaan sen sijaan poiston, joka vastaa aluksen taloudellista arvonalenemista. Yhtiön siirtyessä tonnistoverotukseen EVL 30 §:n mukainen menojäännös sekä siihen sisältyvien alusten käypä arvo on seuraava:

— EVL 30 §:n mukainen menojäännös ilman viimeisenä tuloverovuonna hankittua alusta on 40 000 000 euroa.

—Menojäännökseen sisältyvien aluksien käyvät arvot ovat A-alus 30 000 000, B-alus 20 000 000 ja C-alus 10 000 000 euroa, yhteensä 60 000 000 euroa.

Koska viimeisenä tuloverovuonna ennen tonnistoverotukseen siirtymistä hankitusta aluksesta ei ole syntynyt tonnistoverolain 6 §:n 5 momentin poistorajoituksen vuoksi verovelkaa ja alusta käsitellään erillisenä poistokohteena, ei sitä tarvitse ottaa huomioon menojäännöstä jaettaessa tai enintään tuloksi luettavaa määrää laskettaessa. Aluksen enintään tuloksi luettava määrä olisi 0, koska aluksen menojäännös vastaa sen todennäköistä luovutushintaa eli käypää arvoa.

15 §:n 1 momentin mukaan 40 000 000 euron menojäännös jaetaan aluksille A, B ja C

niiden käypien arvojen suhteessa: A 1/2, B 1/3 ja C 1/6, jolloin A:lle jaettu menojäännös on 20 000 000 euroa, B:lle jaettu menojäännös 13 333 333 euroa ja C:lle jaettu menojäännös 6 666 667 euroa. A:n luovutuksesta luetaan tuloksi enintään 10 000 000 euroa (30 000 000 – 20 000 000), B:n luovutuksesta 6 666 667 euroa (20 000 000 – 13 333 333) ja C:n luovutuksesta 3 333 333 euroa (10 000 000 – 6 666 667).

Yhtiön merenkulkijoiden palkkasumma vuonna 2013 on 3 000 000 euroa, jonka perusteella merenkulkijoiden oma osuus eläkemaksusta on 330 000 euroa. Vuodelta 2013 toimitettavassa tonnistoverotuksessa yhtiön yhteensä 20 000 000 euroon sisältyvästä 4 900 000 euron verovelasta (20 000 000 * 24,5 %) voidaan siten huojentaa vain osa, koska 1/9 verovelan määrästä on suurempi kuin vuosittainen huojennusvara (4 900 000 * 1/9 = 544 444 > 330 000). Huojennettava määrä on yhteensä tulona laskettuna 1 346 939 euroa (330 000 / 24,5 %). Huojennusvara vähennetään aluksien enintään tuloutuvista määristä aluksien käypien arvojen suhteessa. A:n enintään tuloksi luettava määrä verovuonna 2014 olisi siten $10\,000\,000 - 1/2 * 1\,346\,939 = 9\,326\,531$ euroa, B:n $6\,666\,667 - 1/3 * 1\,346\,939 = 6\,217\,687$ euroa ja C:n $3\,333\,333 - 1/6 * 1\,346\,939 = 3\,108\,843$ euroa edellyttäen, että pykälän 5 momentti ei estäisi huojentamista. Verovelasta jäisi huojentamatta tukikatton vuoksi 214 444 euroa (tulona 875 283 euroa), joka siirtyisi vähennettäväksi seuraavina verovuosina tonnistoverokauden aikana tukikatton enimmäismäärän rajoissa.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin osuudesta, joka ei voisi tulla huojennettavaksi 1/9 vuotuista vähennystä laskettaessa. Yhtiön tulisi selvittää tonnistoverotukseen siirryttäessä se määrä viiden viimeisen vuoden aikana hankituista aluksista tehdyistä taloudellisen arvonalenemisen ylittävistä poistoista, joka on tosiasiallisesti tullut vähennettyä yhtiön tai konserniyhtiön muusta kaupallisesta toiminnasta kuin merenkulusta saamastaan tulosta. Tätä määrää vastaava osa enintään tuloksi luettavasta määrästä ei voisi tulla huojennettavaksi 1/9 vähennyksen perusteella, joten se muodostaisi minimiarvon tuloksi enintään luettavasta määrästä. Viiden viimeisimmän

vuoden aikana hankituista aluksista tehdyn poiston katsottaisiin kohdistuvan yhtiön tai konserniyhtiön tuloverotuksen piiriin edelleen jäävään toimintaan siltä osin kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta olisi tehdyn poiston johdosta kunakin vuonna syntynyt tuloverotuksessa tappiota, jos tonnistoverokelpoisen toiminnan ja muun toiminnan tulo olisi laskettu erikseen, ja näin syntynyt tappio on vähennetty tuloverojärjestelmän mukaisesti yhtiön muusta toiminnasta saadusta tulosta tai konserniavustuksena saadusta tulosta. Ehdotetun 6 §:n 5 momentin johdosta tarkastelun kohteena ei olisi viimeisen tuloverovuoden aikana ennen tonnistoverokauden alkamista hankitut alukset.

15 a §. Tonnistoverotettavan aluksen luovutus ja jälleenhankintavarauus. Lakiin lisättäisiin uusi pykälä, jonka 1 momentissa säädettäisiin aluksen luovutuksesta syntyvän luovutusvoiton veronalaisuudesta. Lainkohdan mukaan aluksen luovutushinnan tai muun vastikkeen ja tonnistoverokauden alkamisaikana jäljellä olleen menojäännöksen erotuksesta voisi syntyä veronalaista tuloa vain 15 §:ssä säädetyn enimmäismäärän rajoissa.

Pykälän 2 momentin mukaan verovelvollinen voisi tehdä veronalaisesta aluksen luovutusvoitosta jälleenhankintavarauksen, jos verovelvollinen osoittaisi sitovin sopimuksin tai muulla luotettavalla tavalla aikovansa hankkia uuden aluksen verovuoden aikana tai luovutushetkestä laskien kolmen luovutusta seuraavan vuoden kuluessa. Laskentatapa muuttuisi voimassa olevaan sääntelyyn verrattuna siten, että hankinta olisi tehtävä kolmen vuoden kuluessa luovutuksesta, kun voimassa olevassa laissa hankinta on tehtävä kolmen verovuoden kuluessa luovutuksesta. Luovutusvoitosta olisi mahdollista vähentää myös verovuonna ennen luovutusta hankitun aluksen hankintameno. Vähennettävä varaus olisi uuden aluksen hankintamenon suuruisen, kuitenkin enintään 1 ja 4 momentissa säädettyä määrää vastaava määrä.

Pykälän 3 momentin mukaan jälleenhankintavarauus luettaisiin yhtiön tuloksi voimassa olevan lain 15 §:n 4 momentin mukaisesti korotettuna 20 prosentilla, jos sitä ei olisi käytetty säädettyssä ajassa.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin tehdyn jälleenhankintavarauksen tuloksi lukemisesta

silloin, kun hankittu alus luovutettaisiin tonnistoverokauden aikana. Varauksesta luettaisiin tällaisessa tilanteessa tuloksi se osuus, joka ensin luovutetun aluksen enintään tuloksi luettavasta määrästä olisi ollut vuosittainen huojennus huomioon ottaen jäljellä sinä hetkenä, kun hankittu alus luovutetaan. Verovelvollinen voisi tehdä myös tämän momentin perusteella tuloksi luettavasta määrästä 2 momentin mukaisen aluksen jälleenhankintavarauksen. Tämän momentin nojalla verovelvollisen tuloksi luettaisiin jäljellä oleva osuus ensimmäisen aluksen enintään tuloksi luettavasta määrästä myös myöhempien alusluovutusten yhteydessä, jos aluksen hankinnan perusteella olisi tehty 2 momentissa tarkoitettu aluksen jälleenhankintavaraus.

15 b §. *Muu tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutus.* Lakiin lisättäisiin uusi pykälä, jossa säädettäisiin tonnistoveronalaiseen toimintaan kuuluvan 13 §:ssä tarkoitettujen menojäännöksen verokohtelusta muiden hyödykkeiden kuin alusten osalta. Tästä osasta menojäännöstä voisi syntyä veronalaista tuloa luovutustilanteessa vain silloin, kun luovutushinnat tai muut vastikkeet ylittäisivät jäljellä olevan menojäännöksen määrän. Laskentatapa vastaisi siten elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaista veronalaisen tulon määrittelyä.

19 §. *Varojen jakoon kohdistuva verotus.* Lain 19 § kumottaisiin vuoden 2009 lain mukaisesti.

20 §. *Sulautuminen.* Lain 20 §:n 1 momentissa oleva pykäläviittaus muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Lisäksi momentin sanamuotoa muutettaisiin ilman, että muutoksella olisi sisällöllistä vaikutusta.

Pykälän 3 momentin enintään tuloksi luettavaa määrää koskeva viittaussäännös muutettaisiin vastaamaan ehdotettua 15 ja 15 b §:n mukaista sääntelyä.

21 §. *Jakautuminen.* Lain 21 § muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Lisäksi pykälän 1 momentin sanamuotoa muutettaisiin ilman, että muutoksella olisi sisällöllistä vaikutusta.

Pykälän 3 momentin enintään tuloksi luettavaa määrää koskeva viittaussäännös muutettaisiin vastaamaan ehdotettua 15 ja 15 b §:n mukaista sääntelyä.

23 §. *Konserniavustus.* Lain 23 § muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty.

25 §. *Yhtiön verotus tonnistoverokauden päättymisen jälkeen.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaisesta menojäännöksestä vähennettäisiin 15 a §:ssä tarkoitettujen aluksen jälleenhankintavarauksen määrä ja menojäännökseen lisättäisiin määrä, joka on käyttöomaisuuden luovutuksen johdosta luettu yhtiön tuloksi. Korjaukset tehtäisiin yhtiön siirtyessä tonnistoverokauden jälkeeseen tuloverotukseen. Aluksen jälleenhankintavarauksen vähennettäisiin menojäännöksestä vain kertaalleen niissä tapauksissa, joissa alus, jonka hankinnan perusteella varaus on vähennetty, luovutettaisiin tonnistoverokauden aikana, ja näin syntyneestä luovutuksesta ei syntyisi tuloa uuden jälleenhankintavarauksen johdosta.

26 §. *Tonnistoverovelvolliseksi hakeminen.* Pykälän 1 ja 3 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomaisena olisi Verohallinto.

27 §. *Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen.* Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomaisena olisi Verohallinto.

28 §. *Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytykset.* Pykälää muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty.

29 §. *Hyväksymisen peruuttaminen.* Pykälän 1, 2 ja 4 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomaisena olisi Verohallinto. Pykälän 5 momenttia muutettaisiin siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty.

30 §. *Hyväksymisen peruuttamatta jättäminen eräissä tapauksissa.* Pykälää muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltaiseksi viranomaiseksi säädettäisiin 1 ja 2 momentissa Verohallinto.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin aikatai matkaperusteisesti vuokralle otettujen alusten osuudesta yhtiöiden tonnistoverotettavasta tonnistosta. Komission edellytyksen mukaisesti vuokralle otettujen alusten osuus voisi tilapäisesti olla enemmän kuin 75 prosenttia tonnistosta, mutta ei silloinkaan enempää kuin 80 prosenttia tonnistosta.

31 §. Verotuksen toimittaminen. Pykälää muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto. Voimassa olevan lain 2 momentti siirtyisi 1 momentiksi, 3 momentti 2 momentiksi ja 4 momentti 3 momentiksi.

Pykälän 2 momentin sanamuotoa muutettaisiin ilman, että muutoksella olisi sisällöllistä vaikutusta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että Verohallinto vahvistaa tonnistoverolain 13 §:ssä tarkoitetun menojäännöksen määrän, 15 §:n 2 ja 3 momentin mukaan lasketun enintään tuloksi luettavan määrän ja 15 §:n 4 momentin mukaisen vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävän määrän.

32 §. Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen. Pykälää ei ehdoteta kumottavaksi siten kuin vuoden 2009 laissa on säädetty. Lainkohdassa säädettäisiin siten jatkossakin 24 §:ssä tarkoitetun verotuksen toimittamisesta.

Pykälää muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että 24 §:ssä tarkoitetusta verosta vähennettäisiin verovelvollisen tonnistoverokauden aikana suorittama vero. Mahdollinen korotus koskisi näin saatua määrää. Myös pykälän 3 momentissa tarkoitettu korko laskettaisiin verolle, joka saataisiin 24 §:n mukaisen veron ja suoritetun tonnistoveron erotuksena. Lisäksi 2 momenttia muutettaisiin siten, että verolle määrättävän korotuksen enimmäismäärää alennettaisiin 40 prosentista 30 prosenttiin, jolloin se vastaisi verotusmenettelystä annetun lain 32 §:n 3 momentissa säädetyn veronkorotuksen enimmäismäärää.

35 §. Tonnistoverotusta varten annettavat tiedot. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto.

36 §. Tonnistoverolain perusteella myönnetyn tuen seuranta. Pykälän 1 ja 3 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto. Lisäksi pykälän 1 momentin sanamuotoa muutettaisiin niin, että veronhuojennuksen sijaan lainkohdassa käytettäisiin

nimitystä ”tonnistoverolain perusteella myönnetty tuki”. Muutoksella pyrittäisiin välttämään sekaannukset verovelan huojentamisen ja koko tonnistoverojärjestelmän mukaisen tuen välillä. Uusi sanamuoto vastaisi siten lainkohdan tarkoitusta säätää koko tonnistoverojärjestelmän perusteella myönnettävän tuen seurannasta.

38 §. Ennakkoratkaisu. Pykälän 1 ja 4 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto.

39 §. Muutoksenhaku

Pykälän 1 ja 3 momenttia muutettaisiin siten, että Konserniverokeskuksen sijasta toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto. Lisäksi 3 momentin sanamuotoa muutettaisiin ilman, että muutoksella olisi sisällöllistä vaikutusta.

1.2 Laki tonnistoverolain muuttamisesta

Tonnistoverolain muuttamisesta annettu laki kumottaisiin, koska laissa säädetyt muutokset eivät ole vielä tulleet voimaan sen vuoksi, että laki ei täytä kaikilta osin niitä edellytyksiä, jotka Euroopan unionin komissio asettaa Euroopan yhteismarkkinoille soveltuvalla tonnistoverojärjestelmälle. Vuoden 2009 laissa säädetyt muutokset sisältyisivät esityksessä olevaan tonnistoverolain muuttamisesta annettavaan lakiin siltä osin kuin komissio on ne hyväksynyt.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2012.

Tonnistoverovelvolliseksi hakeutuminen olisi jo toimivien tonnistoverokelpoisten yritysten osalta mahdollista 31 päivään joulukuuta 2014 asti, jolloin tonnistoverokausi voisi alkaa viimeistään verovuonna 2015.

Tonnistoverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran kalenterivuonna 2011 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa, jos yhtiö täyttäisi tonnistoverovelvollisuuden edellytykset kyseisen verovuoden alkaessa ja yhtiö tekisi hakemuksen viimeistään kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta. Tonnistoverolain soveltaminen vuonna 2011 alkavalta verovuodelta

toimitettavassa verotuksessa edellyttäisi, että verovelvollinen antaisi tarvittavat tiedot tonnistoverotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta saadun tulon laskemiseksi tonnistoverotusta ja tuloverotusta koskevien säännösten mukaisesti.

Lakia voitaisiin soveltaa myös kalenterivuonna 2012 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa, jos yhtiö täyttäisi tonnistoverovelvollisuuden edellytykset kyseisen verovuoden alkaessa ja yhtiö tekisi ha-

kemuksen viimeistään kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Vuoden 2011 osalta kysymys on taannehtivasta verolainsäädännöstä. Koska laissa säädetään verovelvollisen valittavasta, tuloverotusta merkittävästi huojentavasta järjestelmästä, laki voidaan säätää tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tonnistoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tonnistoverolain (476/2002) 19 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 723/2004,
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8, 9 ja 15 §,
 20 §:n 1 ja 3 momentti, 21 ja 23 §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 ja 3 momentti, 27 §:n 1 mo-
 mentti, 28 §, 29 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti, 30, 31 ja 32 §, 35 §:n 2 momentti, 36 §:n otsikko
 sekä 1 ja 3 momentti, 38 §:n 1 ja 4 momentti sekä 39 §:n 1 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 1283/2007 ja 32 § osaksi laissa 509/2010, sekä
lisätään lakiin uusi 15 a ja 15 b § seuraavasti:

2 §

Verovelvollisuus

Tonnistoverotuksen voi valita yhtiö:

- 1) jota tosiasiallisesti johdetaan Suomesta;
- 2) joka harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista 8 §:ssä tarkoitettulla aluksella Suomesta ja on siitä Suomessa verovelvollinen;
- 3) jonka 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen alusten bruttovetoisuus on vähintään 25 prosenttia ja mainitun momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen miehistöineen vuokralle otettujen alusten bruttovetoisuus enintään 75 prosenttia kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta;
- 4) jonka kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta on enintään 40 prosenttia muun valtion kuin Euroopan unionin jäsenvaltion alusrekisteriin merkittyjä aluksia; ja
- 5) jonka koko aluskannan bruttovetoisuudesta vähintään 20 prosenttia on yhtiön omistamia aluksia, joilla yhtiö itse harjoittaa tava-

roiden tai matkustajien kuljettamista kansainvälisessä meriliikenteessä.

3 §

Verovelvollisuus konsernissa

Osakeyhtiölain (624/2006) 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhtiö voi olla tonnistoverovelvollinen vain, jos kaikki samaan konserniin kuuluvat tämän lain 1 §:ssä ja 2 §:n 3 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävät yhtiöt ovat tonnistoverovelvollisia ja yhtiöillä on sama tilikausi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti yhtiöitä, joissa yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai näillä yhdessä on osakeyhtiölain 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa vastaava määräysvalta.

Mitä 1 momentissa säädetään konsernista, ei koske yhtiötä, joka erillisen liikkeenjohdon alaisena harjoittaa joko matkustajalusliiketoimintaa tai rahtialusliiketoimintaa itsenäisenä liiketoimintakokonaisuutena.

4 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeutuminen

Yhtiön on hakeuduttava tonnistoverovelvolliseksi 3 kuukauden kuluessa yhtiön rekisteröinnistä.

6 §

Tonnistoverotuksen suhde tuloverotukseen

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatu tulo ei ole veronalaista tuloverotuksessa. Tonnistoverovelvollisen muusta kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotuksessa sovelletaan tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä.

Ennen tonnistoverokauden alkua syntyneet tuloverotettavan toiminnan tappiot vähennetään yhtiön tuloverotettavan toiminnan verotettavasta tulosta siten kuin tuloverolaissa (1535/1992) säädetään.

Yhtiön tappioiden katsotaan kohdistuvan tuloverotettavaan toimintaan siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tuloverotettavassa toiminnassa. Siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvassa toiminnassa, tappioita ei kohdisteta tuloverotukseen. Muilta osin kunkin tulolähteen tappiot siirtyvät samassa suhteessa kuin varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus jakautuu yhtiön tonnistoverotettavaan ja tuloverotettavaan toimintaan. Jos yhtiön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot vähennetään yhtiön vastaavan tulolähteen verotettavista tuloista.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadusta tulosta vieraassa valtiossa suoritettua veroa ei vähennetä Suomessa suoritettavasta verosta.

Yhtiö ei saa vähentää tuloverotuksessa tonnistoverokautta edeltäneenä verovuonna käyttöönottamastaan aluksesta elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 30 §:n mukaista poistoa. Sen sijaan yhtiö saa vähentää tuloverotuksessa tällaisesta aluksesta poiston, joka vastaa aluksen hankintahinnan ja tonnistoverokauden alkaessa aluksen

käyvän arvon erotusta, kuitenkin enintään elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaan lasketun määrän.

7 §

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotus

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saaduilta tuloilla tarkoitetaan tuloja, jotka saadaan:

1) tavaroiden ja matkustajien kuljettamisesta tonnistoverotettavalla aluksella;

2) aluksella tapahtuvasta tavaroiden ja palvelujen myynnistä aluksella kulutettaviksi;

3) yhtiön edellä 1 kohdassa tarkoitettua toiminnan harjoittamiselle välttämättömistä ja siihen läheisesti liittyvistä toiminnoista, kuten 1 kohdassa tarkoitettua kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä lastin ja matkustajien kuljetuksesta satama-alueella alukselle ja alukselta, tavaran lastauksesta, purkamisesta ja siihen liittyvästä tavaran väliaikaisesta varastoinnista sekä lipunmyynnistä ja satamaterminaalitoiminnoista samoin kuin hallinnollisesta toiminnasta ja vakuustoitinnasta, jotka liittyvät välittömästi lastin ja matkustajien kuljetukseen;

4) tonnistoverotettavan aluksen antamisesta vuokralle miehistöineen edellyttäen, että vuokralle ottaja käyttää alusta toiminnassa, joka olisi vuokralle antajan harjoittamana tonnistoverotettavaa;

5) tonnistoverotettavassa toiminnassa käytettyjen alusten, koneiden, kaluston ja muun niihin verrattavan irtaimen käyttöomaisuuden luovuttamisesta;

6) yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi, enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antamasta aluksesta saatavasta vuokratulosta silloin, kun tällaisten vuokralle annettujen alusten osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovoitaisuudesta; tällainen vuokratulo kuuluu tonnistoverotettavan toiminnan tuloihin vain siltä osin kuin vuokratuloa saadaan enintään kolmen vuoden ajan yhtiön tonnistoverokauden aikana.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatuna tulona pidetään myös kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä satama-alueen ulkopuolella tapahtuvasta kuljetuksesta saatua tuloa, jos

tonnistoverovelvollinen on ostanut kuljetuksen toiselta yritykseltä.

8 §

Tonnistoverotettava alus

Tonnistoveroa suoritetaan seuraavista pääasiassa kansainvälisessä meriliikenteessä olevista, strategisesti ja kaupallisesti Suomesta johdetuista, pääasiallisesti lastin tai matkustajien kuljettamiseen taikka hinaamiseen tai työntämiseen kansainvälisessä meriliikenteessä tarkoitetuista ja käytetyistä aluksista (*tonnistoverotettava alus*), joiden bruttovetoisuus on vähintään 100:

1) yhtiön omistama meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukykyyn parantamiseksi annetussa laissa (1277/2007) tarkoitettuun kauppaa-alusluetteloon merkitty alus, jolla se liikennöi tai jonka yhtiö on antanut miehistöineen vuokralle sekä kauppaa-alusluetteloon merkitty alus, jonka yhtiö on ottanut vuokralle miehistöineen vähintään 12 kuukauden ajaksi ja jolla se liikennöi;

2) yhtiön omistama tai ilman miehistöä vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jonka se varustaa ja jolla se liikennöi;

3) yhtiön miehistöineen vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jolla se liikennöi;

4) yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi, enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antama alus silloin, kun vuokralle annetun aluksen osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovetoisuudesta muut tässä kohdassa tarkoitettujen alukset huomioon ottaen.

Aluksen katsotaan olevan kansainvälisessä meriliikenteessä, kun se liikennöi suomalaisen ja ulkomaisen sataman välillä, ulkomaisen satamien välillä tai ulkomaisen sataman ja avomeren välillä, ei kuitenkaan, jos alus liikennöi yksinomaan kahden samassa valtiossa olevan sataman välillä.

Hinaamiseen tai työntämiseen tarkoitettuna ja käytettynä aluksena pidetään sellaista lastialusta, joka on hinaaja tai työntäjä ja jota pääasiassa käytetään kuljettamiseen. Pääasiassa satamissa suoritettavat hinaus- tai työn-

tämistoiminnot taikka moottorikäyttöisten alusten avustaminen satamaan eivät ole tässä pykälässä tarkoitettua kansainvälistä meriliikennettä.

9 §

Tonnistoverotettavan tulon määrä

Tonnistoveron määrä lasketaan 8 §:ssä tarkoitettujen aluksen nettovetoisuuden mukaan määräytyvän laskennallisen tulon perusteella siten, että tuloksi katsotaan jokaista 100 tonnia kohden 0,9 euroa päivältä 1 000 tonniin asti, 0,7 euroa 1 000 tonnin ylittävältä osalta 10 000 tonniin asti, 0,5 euroa 10 000 tonnin ylittävältä osalta 25 000 tonniin asti ja 0,2 euroa 25 000 tonnin ylittävältä osalta.

Tonnistoveron määrä on tuloverolain 124 §:n 2 momentissa säädettyä yhteisöverokantaa vastaava prosentiosuus 1 momentissa tarkoitettulla tavalla lasketun tulon määrästä.

Vero suoritetaan myös niiltä päiviltä, joina alus ei ole liikenteessä.

15 §

Tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä ja siitä vuosittain vähennettävä osa

Tonnistoverotukseen siirryttäessä yhtiön 13 §:ssä tarkoitettu tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös jaetaan kunkin aluksen sekä muun menojäännökseen kuuluvan käyttöomaisuuden kesken näiden erien käypien arvojen suhteessa. Menojäännöstä jaettaessa ei oteta huomioon 6 §:n 5 momentissa tarkoitettujen aluksen hankintamenoa.

Aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan aluksen käyvän arvon ja alukselle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Muun kuluva käyttöomaisuuden kuin aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan muuhun kuluvaan käyttöomaisuuteen kuuluvien hyödykkeiden käypien arvojen ja muulle kuluvalle käyttöomaisuudelle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Enintään tuloksi luettavasta määrästä vähennetään tonnistoverokauden aikana 1/9 jokaista jo kulunutta verovuotta kohden. Vuo-

sittain vähennettävä määrä ei kuitenkaan saa ylittää verovelvolliselle myönnettävän valtiontuen vuotuista enimmäismäärää verovelvollisen saamat muut tuet huomioon ottaen. Verovuonna valtiontuen enimmäismäärän vuoksi vähentämättä jäävä määrä vuotuisesta vähennyksestä siirtyy vähennettäväksi tonnistoverokauden aikana seuraavina verovuosina vuotuinen valtiontuen enimmäismäärä huomioon ottaen. Vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävä määrä vahvistetaan verotusta toimitettaessa.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua vuosittaista vähennystä laskettaessa veronalaiseksi tuloksi luettavasta määrästä ei kuitenkaan vähennetä sitä määrää, joka vastaa yhtiön tuloverotuksessa viiden viimeisimmän vuoden aikana ennen tonnistoverokauden alkamista hankituista aluksista tehtyjä poistoja siltä osin kuin poisto on ylittänyt hyödykkeen taloudellisen arvonalenemisen ja tullut vähennyksi muusta kaupallisesta toiminnasta kuin tonnistoverolain soveltamisalaan kuuluvasta toiminnasta saadusta tulosta.

15 a §

Tonnistoverotettavan aluksen luovutus ja jälleenhankintavaraus

Verovelvollisen verovuoden veronalaiseksi tuloksi luetaan aluksen luovutushinnan ja alukselle 15 §:n 1 momentin mukaisesti jae-
tun menojäännöksen erotus siihen määrään saakka, joka vastaa 15 §:n mukaan laskettua aluskohtaista enintään tuloksi luettavaa määrää.

Jos tonnistoverovelvollinen on hankkinut verovuoden aikana tai osoittaa sitovin tilaus-
sopimuksin tai muulla luotettavalla tavalla aikovansa hankkia kolmen luovutusta seuraavan vuoden aikana tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvan aluksen, tonnistoverovelvollinen saa vähentää tulostaan aluksen hankintamenoa vastaavan määrän 1 momentin nojalla tuloksi luettavaan määrään asti (*aluksen jälleenhankintavaraus*).

Tehtyä aluksen jälleenhankintavarausta vastaava määrä luetaan veronalaiseksi tuloksi, jos tonnistoverovelvollinen ei hanki 2 momentissa määritetyssä ajassa tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvaa alusta. Tu-

loa pidetään sen verovuoden tulona, jonka aikana tonnistoverotettavan toiminnan jälleenhankintavarauksen tekemisen edellytysten voidaan todeta jääneen täyttymättä.

Jos verovelvollinen luovuttaa tonnistoverokauden aikana aluksen, jonka hankinnan perusteella verovelvollinen on tehnyt aluksen jälleenhankintavarauksen, tällaisen aluksen luovutuksesta luetaan tuloksi se osa, joka aluksen luovutushetkellä olisi ollut jäljellä ensin luovutetun aluksen enintään tuloksi luettavasta määrästä, kun otetaan huomioon 15 §:n 4 ja 5 momentin mukaan laskettu vuosittainen vähennys. Verovelvollinen saa vähentää näin lasketusta tulosta 2 momentissa tarkoitettua aluksen jälleenhankintavarauksen 2 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä.

15 b §

Muu tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutus

Verovelvollisen verovuoden veronalaiseksi tuloksi luetaan 15 §:n mukaan laskettuun enintään tuloksi luettavaan määrään asti se osa 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua muusta kuluvasta käyttöomaisuudesta kuin aluksesta saadusta luovutushinnasta ja muusta vastikkeesta, joka ylittää jäljellä olevan menojäännöksen tonnistoverokauden aikana tapahtuneet luovutukset huomioon ottaen.

20 §

Sulautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se sulautuu toiseen tonnistoverovelvolliseen yhtiöön tai kaksi tonnistoverovelvollista yhtiötä sulautuu perustamalla uuden tonnistoverovelvolliseksi hyväksyttävän yhtiön, edellyttäen, että elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 a §:ssä sulautumiselle säädetyt edellytykset täyttyvät. Sulautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b ja 52 h §:ää.

Vastaanottavan yhtiön tuloksi 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettava määrä

on sulautuvien yhtiöiden verotuksessa vahvistettujen 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettujen määrien yhteismäärä vähennettynä yhtiöiden tuloksi ennen sulautumista 15 b §:n nojalla luetuilla määrillä.

21 §

Jakautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se jakautuu tonnistoverovelvolliseksi yhtiöiksi siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:n 1 momentissa säädetään. Jakautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c ja 52 h §:ää.

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös ja tuloverotettavan toiminnan menojäännös jakautuvat näille yhtiöille samassa suhteessa kuin vastaava käyttöomaisuus, arvostettuna kirjanpidossa poistamatta olevaan arvoon, jää jakautuvalle yhtiölle tai siirtyy vastaanottaville yhtiöille.

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tuloksi 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettavina määrinä pidetään määriä, jotka saadaan vähentämällä jakautuvan yhtiön verotuksessa vahvistetusta 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettua määräästä yhtiön tuloksi ennen jakautumista 15 b §:n nojalla luettu määrä ja jakamalla näin saatu määrä jakautuvalle ja vastaanottaville yhtiöille tämän pykälän 2 momentin mukaisessa suhteessa.

23 §

Konserniavustus

Tonnistoverovelvollisen antamaan tai saamaan suoritukseen sovelletaan konserniavustuksesta verotuksessa annettua lakia (825/1986) suorituksen antajan ja saajan verotuksessa. Konserniavustus ei saa ylittää elinkeinotoiminnasta syntyntä tuloverotettavan toiminnan tulosta ennen konserniavustuksen vähentämistä. Vastaanotettu konserniavustus on aina saajansa tuloverotettavan toiminnan tuloa.

25 §

Yhtiön verotus tonnistoverokauden päättymisen jälkeen

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädettyä menojäännöstä laskettaessa menojäännöksenä 1 momentissa tarkoitettuna verovuoden alussa pidetään tuloverotettavan toiminnan menojäännöksen ja tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöksen yhteismäärää tonnistoverokauden päättyessä. Menoäännöksestä vähennetään tämän lain 15 a §:ssä tarkoitettuna aluksen jälleenhankintavarauksen määrä ja menoäännökseen lisätään 15 a ja 15 b §:n mukaan tuloksi luettu määrä.

26 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeminen

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä haetaan kirjallisella hakemuksella Verohallinnolta tonnistoverokaudeksi.

Hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot ja asiakirjat yhtiön toiminnasta ja tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen edellytysten arviointiin vaikuttavista seikoista. Verohallinnon pyynnöstä hakijan on toimitettava lisäksi muut asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

27 §

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen

Verohallinto hyväksyy 2 ja 3 §:ssä säädetyt edellytykset täyttävän yhtiön tonnistoverovelvolliseksi ja merkitsee sen pitämänsä tonnistoverovelvollisten luetteloon.

28 §

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytykset

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytyksenä on 2 ja 3 §:ssä säädetyn lisäksi, että yhtiö selvittää tulonsa ja menonsa siten kuin 17 §:ssä säädetään ja että yhtiö ei ole osallisena liiketoimessa tai järjestelyssä, jonka tarkoituksena on keinotekoisesti pienentää tonnistoverotettavan tulon laskentaperustetta tai johon on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta tuloverosta vapauduttaisiin.

29 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Verohallinnon on peruutettava tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä koskeva päätös, jos 2, 3 ja 28 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty.

Ennen peruuttamista tonnistoverovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Tonnistoverovelvolliselle on lisäksi varattava tilaisuus Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa poistaa 1 momentissa tarkoitettu puute. Määräaikaa ei aseteta, jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitettujen edellytykset eivät tule täyttymään. Peruuttamisesta on ilmoitettava myös yhtiön emoyhtiölle ja yhtiöön 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa oleville tonnistoverovelvollisille.

Kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruutetaan tai tonnistoverovelvollinen yhtiö purkautuu, Verohallinto poistaa yhtiön tonnistoverovelvollisten luettelosta.

Jos yhtiön hyväksyminen tonnistoverovelvolliseksi peruutetaan, yhtiötä ei voida hyväksyä uudestaan tonnistoverovelvolliseksi ennen kuin 10 vuotta on kulunut peruuttamisesta seuraavan vuoden alusta lukien. Sama koskee yhtiön toimintaa jatkavaa, siihen 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa olevaa yhtiötä.

30 §

Hyväksymisen peruuttamatta jättäminen eräissä tapauksissa

Verohallinto voi jättää yhtiön tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttamatta, vaikka 3 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty, jos edellytysten täyttymättä jääminen johtuu siitä, että Verohallinto on peruuttanut jonkun tai joidenkin samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen.

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen voidaan jättää peruuttamatta sen estämättä, että yhtiön tai keskenään 3 §:n mukaisessa suhteessa olevien yhtiöiden aika- tai matkaperusteisesti vuokralle ottamien alusten osuus yhtiöiden tonnistoverotettavasta tonnistosta tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen jälkeen väliaikaisesti toiminnan laajentamisen johdosta ylittää 75 prosenttia, mutta ei kuitenkaan 80 prosenttia, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset muutoin täyttyvät. Hyväksyminen on kuitenkin peruutettava, jos edellytykset eivät täyty Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

31 §

Verotuksen toimittaminen

Jos tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruutetaan tai tonnistoverotettava yhtiö purkautuu, Verohallinto toimittaa yhtiön tuloverotuksen 32 §:ssä tarkoitetuilta verovuosilta.

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenetelmästä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tarkoitettulta verovuodelta. Verotuksen toimitamiseen, verotuksen päättämiseen, verotarkastukseen, veronoiikaisuun, jälkiverotukseen, veronkorotukseen, yhteisökorkoon ja seurannaismuutokseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia. Tonnistoveron kanton, perintään ja palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia (609/2005).

Verohallinto vahvistaa 13 §:ssä tarkoitettua menojäännöksen määrän, 15 §:n 2 ja 3 momentin mukaan lasketun enintään tuloksi luettavan määrän ja 15 §:n 4 ja 5 momentin mukaan määräytyvän vuotuisen

valtioneuvoston enimmäismäärän rajoissa vähennettävän määrän.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauden kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määrämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Edellä 24 §:ssä tarkoitettua verosta vähennetään verovelvollisen vastaavalta ajalta suorittaman tonnistoveron määrä. Näin saatu vero määrätään 10 prosentilla korotettuna tai, jos hyväksyminen on peruutettu yhtiön 28 §:n vastaisen menettelyn taikka mainituksa pykälässä tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuuden olennaisen laiminlyönnin perusteella, 30 prosentilla korotettuna. Jos verovelvollinen osoittaa, että tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttaminen tai yhtiön purkaminen on tapahtunut siitä riippumattomista tai pakottavista syistä, Verohallinto voi alentaa korotusta tai jättää sen kokonaan määräämättä. Korotusta voidaan alentaa tai se voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan sen johdosta, että yhtiö on lopettanut tonnistoverotettavan toiminnan harjoittamisen eikä toimintaa ole jatkettu toisessa yhtiössä.

35 §

Tonnistoverotusta varten annettavat tiedot

Tonnistoverovelvollisen on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle 29 §:n 1 momentissa tarkoitettujen peruuttamisedelytysten arvioinnin kannalta merkityksellisiä muutoksista.

36 §

Tonnistoverolain perusteella myönnetyn tuen seuranta

Tämän lain perusteella myönnetyn tuen seuranta varten Verohallinto laskee tonnistoverovelvollisen tonnistoverotettavan toiminnan tuloksen noudattaen soveltuvin osin tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä sekä Suomea velvoittavia kansainvälisiä sopimuksia.

Tässä pykälässä tarkoitettuun laskelmaan ei voi hakea muutosta. Toimittaessaan 25 tai 32 §:ssä tarkoitettua verotusta Verohallinto voi sen estämättä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai muualla tuloverolainsäädännössä säädetään, poiketa tämän pykälän mukaisesta laskelmasta.

38 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tämän lain soveltamisesta. Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään, keskusverolautakunta ei anna ennakkoratkaisua tämän lain soveltamisesta tuloverotuksessa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

39 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla toimittamaan verotukseen haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Ennakkoratkaisusta saa verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu valittaa Helsingin hallinto-oikeuteen. Muilta osin muutoksen hakuun sovelletaan verotusme-

nettelystä annettua lakia. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuonna 2011 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Yhtiö voi hakea 4 §:n 3 momentissa mainituin poikkeuksin tonnistorovelvolliseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 sen estämättä, mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään.

Poiketen siitä, mitä 5 §:n 1 momentissa säädetään, tonnistorokausi voi hakemuk-

sesta alkaa vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta, edellyttäen, että tonnistorovelvolliseksi hyväksymisen edellytykset ovat täyttyneet kyseisen verovuoden alusta ja verovelvollinen antaa tarvittavat tiedot tonnistorotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta saadun tulon laskemiseksi tonnistorotusta ja tuloverotusta koskevien säännösten mukaisesti.

Tonnistorokauden alkaminen vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta edellyttää, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

2.**Laki****tonnistoverolain muuttamisesta annetun lain kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tällä lailla kumotaan 1 § tonnistoverolain muuttamisesta annettu laki (1249/2009). Tämä laki tulee voimaan 2 § päivänä 20 .

Helsingissä 27 päivänä tammikuuta 2012

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

tonnistoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tonnistoverolain (476/2002) 19 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 723/2004,
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8, 9 ja 15 §,
20 §:n 1 ja 3 momentti, 21 ja 23 §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 ja 3 momentti, 27 §:n 1 mo-
mentti, 28 §, 29 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti, 30, 31 ja 32 §, 35 §:n 2 momentti, 36 §:n otsikko
sekä 1 ja 3 momentti, 38 §:n 1 ja 4 momentti sekä 39 §:n 1 ja 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 1283/2007 ja 32 § osaksi laissa 509/2010, sekä
lisätään lakiin uusi 15 a ja 15 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Verovelvollisuus

Verovelvollisuus

Tonnistoverotuksen voi valita yhtiö:
1) jota tosiasiallisesti johdetaan Suomesta;
2) joka harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista 8 §:ssä tarkoitetulla aluksella Suomesta ja on siitä Suomessa verovelvollinen; ja
3) jonka 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen alusten bruttovetoisuus on vähintään 25 prosenttia ja mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettujen alusten bruttovetoisuus enintään 50 prosenttia kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta.

Tonnistoverotuksen voi valita yhtiö:
1) jota tosiasiallisesti johdetaan Suomesta;
2) joka harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista 8 §:ssä tarkoitetulla aluksella Suomesta ja on siitä Suomessa verovelvollinen;
3) jonka 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen alusten bruttovetoisuus on vähintään 25 prosenttia ja mainitun momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen miehistöineen vuokralle otettujen alusten bruttovetoisuus enintään 75 prosenttia kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta;
4) jonka kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta on enintään 40 prosenttia muun valtion kuin Euroopan unionin jäsenvaltion alusrekisteriin merkittyjä aluksia; ja
5) jonka koko aluskannan bruttovetoisuudesta vähintään 20 prosenttia on yhtiön omistamia aluksia, joilla yhtiö itse harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista kansainvälisessä meriliikenteessä.

3 §

Verovelvollisuus konsernissa

Osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhtiö voi olla tonnistoverovelvollinen vain, jos kaikki samaan konserniin kuuluvat 1 §:ssä ja 2 §:n 3 momentissa tarkoitetut edellytykset täyttävät yhtiöt ovat tonnistoverovelvollisia ja yhtiöillä on sama tilikausi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti yhtiöitä, joissa yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai näillä yhdessä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa vastaava määräysvalta.

4 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeutuminen

Yhtiön on 3 momentissa mainituin poikkeuksin haettava tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä 12 kuukauden kuluessa lain voimaantulosta tai, jos yhtiö on perustettu lain voimaantulon jälkeen, 3 kuukauden kuluessa yhtiön rekisteröinnistä.

6 §

Tonnistoverotuksen suhde tuloverotukseen

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatu tulo ei ole veronalaista tuloverotuksessa. Tonnistoverovelvollisen muusta kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotuksessa sovelletaan tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä.

Ennen tonnistoverokauden alkua syntyneet tappiot eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia.

3 §

Verovelvollisuus konsernissa

Osakeyhtiölain (624/2006) 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhtiö voi olla tonnistoverovelvollinen vain, jos kaikki samaan konserniin kuuluvat *tämän lain* 1 §:ssä ja 2 §:n 3 momentissa tarkoitetut edellytykset täyttävät yhtiöt ovat tonnistoverovelvollisia ja yhtiöillä on sama tilikausi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti yhtiöitä, joissa yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai näillä yhdessä on osakeyhtiölain 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa vastaava määräysvalta.

Mitä 1 momentissa säädetään konsernista, ei koske yhtiötä, joka erillisen liikkeenjohdon alaisena harjoittaa joko matkustajalusliiketoimintaa tai rahtialusliiketoimintaa itsenäisenä liiketoimintakokonaisuutena.

4 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeutuminen

Yhtiön on hakeuduttava tonnistoverovelvolliseksi 3 kuukauden kuluessa yhtiön rekisteröinnistä.

6 §

Tonnistoverotuksen suhde tuloverotukseen

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatu tulo ei ole veronalaista tuloverotuksessa. Tonnistoverovelvollisen muusta kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotuksessa sovelletaan tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä.

Ennen tonnistoverokauden alkua syntyneet *tuloverotettavan toiminnan* tappiot vähennetään *yhtiön tuloverotettavan toiminnan verotettavasta tulosta siten kuin tuloverolaissa (1535/1992) säädetään.*

Yhtiön tappioiden katsotaan kohdistuvan

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadusta tulosta vieraassa valtiossa suoritettua veroa ei vähennetä Suomessa suoritettavasta verosta.

tuloverotettavaan toimintaan siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tuloverotettavassa toiminnassa. Siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvassa toiminnassa, tappioita ei kohdisteta tuloverotukseen. Muilta osin kunkin tulolähteen tappiot siirtyvät samassa suhteessa kuin varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus jakautuu yhtiön tonnistoverotettavaan ja tuloverotettavaan toimintaan. Jos yhtiön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot vähennetään yhtiön vastaavan tulolähteen verotettavista tuloista.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadusta tulosta vieraassa valtiossa suoritettua veroa ei vähennetä Suomessa suoritettavasta verosta.

Yhtiö ei saa vähentää tuloverotuksessa tonnistoverokautta edeltäneenä verovuonna käyttöönottamastaan aluksesta elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaista poistoa. Sen sijaan yhtiö saa vähentää tuloverotuksessa tällaisesta aluksesta poiston, joka vastaa aluksen hankintahinnan ja tonnistoverokauden alkaessa aluksen käyvän arvon erotusta, kuitenkin enintään elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaan lasketun määrän.

7 §

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotus

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saaduilla tuloilla tarkoitetaan tuloja, jotka saadaan:

- 1) tavaroiden ja matkustajien kuljettamisesta tonnistoverotettavalla aluksella;
- 2) aluksella tapahtuvasta tavaroiden ja palvelujen myynnistä aluksella kulutettaviksi;
- 3) yhtiön edellä 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiselle välttämättömistä ja siihen läheisesti liittyvistä toiminnoista, kuten 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä lastin ja matkustajien kuljetuksesta satama-alueella alukselle ja alukselta, aluksen lastauksesta ja purkamisesta sekä tavarain lastauksen ja purkamisen edellyttämästä väliaikaisesta varastoinnista;

7 §

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotus

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saaduilla tuloilla tarkoitetaan tuloja, jotka saadaan:

- 1) tavaroiden ja matkustajien kuljettamisesta tonnistoverotettavalla aluksella;
- 2) aluksella tapahtuvasta tavaroiden ja palvelujen myynnistä aluksella kulutettaviksi;
- 3) yhtiön edellä 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiselle välttämättömistä ja siihen läheisesti liittyvistä toiminnoista, kuten 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä lastin ja matkustajien kuljetuksesta satama-alueella alukselle ja alukselta, *tavarain lastauksesta, purkamisesta ja siihen liittyvästä tavarain väliaikaisesta varastoinnista sekä lipunmyynnistä ja satamaterminaalitoiminnoista samoin kuin hallin-*

4) tonnistoverotettavan aluksen antamisesta vuokralle miehistöineen edellyttäen, että vuokralle ottaja käyttää alusta toiminnassa, joka olisi vuokralle antajan harjoittamana tonnistoverotettavaa;

5) tonnistoverotettavassa toiminnassa käytettyjen alusten, koneiden, kaluston ja muun niihin verrattavan irtaimen käyttöomaisuuden luovuttamisesta.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatuna tulona pidetään myös kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä satama-alueen ulkopuolella tapahtuvasta henkilökuljetuksesta saatua tuloa, jos tonnistoverovelvollinen on ostanut henkilökuljetuksen toiselta yritykseltä.

8 §

Tonnistoverotettava alus

Tonnistoveroa suoritetaan seuraavista pääasiassa kansainvälisessä meriliikenteessä olevista, strategisesti ja kaupallisesti Suomesta johdetuista, pääasiallisesti lastin tai matkustajien kuljettamiseen tarkoitetuista ja käytetyistä aluksista (*tonnistoverotettava alus*), joiden bruttovetoisuus on vähintään 100:

1) yhtiön omistama, *Suomen alusrekisteriin merkitty matkustaja-alus ja meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyn parantamisesta annetussa laissa (1277/2007) tarkoitettuun kauppa-alusluetteloon merkitty lastialus*, jolla se liikennöi tai jonka yhtiö on antanut miehistöineen vuokralle;

nollisesta toiminnasta ja vakuustoitinnasta, jotka liittyvät välittömästi lastin ja matkustajien kuljetukseen;

4) tonnistoverotettavan aluksen antamisesta vuokralle miehistöineen edellyttäen, että vuokralle ottaja käyttää alusta toiminnassa, joka olisi vuokralle antajan harjoittamana tonnistoverotettavaa;

5) tonnistoverotettavassa toiminnassa käytettyjen alusten, koneiden, kaluston ja muun niihin verrattavan irtaimen käyttöomaisuuden luovuttamisesta;

6) *yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi, enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antamasta aluksesta saatavasta vuokratulosta silloin, kun tällaisten vuokralle annettujen alusten osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovetoisuudesta; tällainen vuokratulo kuuluu tonnistoverotettavan toiminnan tuloihin vain siltä osin kuin vuokratuloa saadaan enintään kolmen vuoden ajan yhtiön tonnistoverokauden aikana.*

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatuna tulona pidetään myös kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä satama-alueen ulkopuolella tapahtuvasta *kuljetuksesta* saatua tuloa, jos tonnistoverovelvollinen on ostanut *kuljetuksen* toiselta yritykseltä.

8 §

Tonnistoverotettava alus

Tonnistoveroa suoritetaan seuraavista pääasiassa kansainvälisessä meriliikenteessä olevista, strategisesti ja kaupallisesti Suomesta johdetuista, pääasiallisesti lastin tai matkustajien kuljettamiseen *taikka hinaamiseen tai työntämiseen kansainvälisessä meriliikenteessä* tarkoitetuista ja käytetyistä aluksista (*tonnistoverotettava alus*), joiden bruttovetoisuus on vähintään 100:

1) yhtiön omistama meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyn parantamisesta annetussa laissa (1277/2007) tarkoitettuun kauppa-alusluetteloon merkitty *alus*, jolla se liikennöi tai jonka yhtiö on antanut miehistöineen vuokralle *sekä kauppa-alusluetteloon merkitty alus, jonka yhtiö on ottanut vuokralle miehistöineen vähintään 12 kuukauden*

2) Euroopan unionin jäsenvaltion alusrekisteriin merkitty, yhtiön ilman miehistöä vuokralle ottama alus, jonka se varustaa ja jolla se liikennöi; ja

3) Euroopan unionin jäsenvaltion alusrekisteriin merkitty, yhtiön miehistöineen vuokralle ottama alus.

Aluksen katsotaan olevan kansainvälisessä meriliikenteessä, kun se liikennöi suomalaisen ja ulkomaisen sataman välillä, ulkomaisen satamien välillä tai ulkomaisen sataman ja avomerien välillä, ei kuitenkaan, jos alus liikennöi yksinomaan kahden samassa valtiossa olevan sataman välillä.

9 §

Tonnistoveron määrä

Tonnistoveroa suoritetaan 8 §:ssä tarkoitetun aluksen nettovetoisuuden perusteella jokaista 100 tonnia kohden 0,4 euroa päivältä 1 000 tonniin asti, 0,3 euroa 1 000 tonnin ylittävältä osalta 10 000 tonniin asti, 0,2 euroa 10 000 tonnin ylittävältä osalta 25 000 tonniin asti ja 0,1 euroa 25 000 tonnin ylittävältä osalta.

Vero suoritetaan myös niiltä päiviltä, joina alus ei ole ollut liikenteessä.

ajaksi ja jolla se liikennöi;

2) yhtiön omistama tai ilman miehistöä vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jonka se varustaa ja jolla se liikennöi;

3) yhtiön miehistöineen vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jolla se liikennöi;

4) yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi, enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antama alus silloin, kun vuokralle annetun aluksen osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovetoisuudesta muut tässä kohdassa tarkoitettujen alukset huomioon ottaen.

Aluksen katsotaan olevan kansainvälisessä meriliikenteessä, kun se liikennöi suomalaisen ja ulkomaisen sataman välillä, ulkomaisen satamien välillä tai ulkomaisen sataman ja avomerien välillä, ei kuitenkaan, jos alus liikennöi yksinomaan kahden samassa valtiossa olevan sataman välillä.

Hinaamiseen tai työntämiseen tarkoitettuna ja käytettynä aluksena pidetään sellaista lastialusta, joka on hinaaja tai työntäjä ja jota pääasiassa käytetään kuljettamiseen. Pääasiassa satamissa suoritettavat hinaus- tai työntämistoiminnot taikka moottorikäyttöisten alusten avustaminen satamaan eivät ole tässä pykälässä tarkoitettua kansainvälistä meriliikennettä.

9 §

Tonnistoverotettavan tulon määrä

Tonnistoveron määrä lasketaan 8 §:ssä tarkoitetun aluksen nettovetoisuuden mukaan määräytyvän laskennallisen tulon perusteella siten, että tuloksi katsotaan jokaista 100 tonnia kohden 0,9 euroa päivältä 1 000 tonniin asti, 0,7 euroa 1 000 tonnin ylittävältä osalta 10 000 tonniin asti, 0,5 euroa 10 000 tonnin ylittävältä osalta 25 000 tonniin asti ja 0,2 euroa 25 000 tonnin ylittävältä osalta.

Tonnistoveron määrä on tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 2 momentissa säädettyä yhteisöverokantaa vastaava prosenttiosuus 1 momentissa tarkoitettulla tavalla lasketun tulon määrästä.

Vero suoritetaan myös niiltä päiviltä, joina alus ei ole liikenteessä.

15 §

Ennen tonnistoverotukseen siirtymistä syntynyt verovelka

Verovuoden veronalaiseksi tuloksi luetaan se osa tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvasta käyttöomaisuudesta verovuoden aikana saaduista luovutushinnoista ja muista vastikkeista, joka on jäänyt vähentämättä tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöstä laskettaessa.

Veronalaiseksi tuloksi luetaan kuitenkin tonnistoverokauden aikana yhteensä enintään määrä, jolla tonnistoverotettavan toiminnan menojäännökseen kuuluvan käyttöomaisuuden todennäköinen luovutushinta ylittää tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöksen tonnistoveroon siirryttäessä. Tuloksi tällä perusteella lukematta jäänyt määrä vähennetään tonnistoverotettavan toiminnan menojäännökseen luettavan käyttöomaisuuden hankintamenoista seuraavina verovuosina sitä mukaa kuin hankintamenoja syntyy.

Jos tonnistoverovelvollinen osoittaa sitovin tilaussopimuksin tai muulla luotettavalla tavalla aikovansa hankkia kolmen luovutusta seuraavan verovuoden aikana tonnistoverotettavan toiminnan menojäännökseen luettavaa kuluva käyttöomaisuutta, 1 ja 2 momentin nojalla veronalaiseksi tuloksi luettava määrä vähennetään menojäännökseen luettavan kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista (tonnistoverotettavan toiminnan jälleenhankintavaraus).

Jos tonnistoverotettavan toiminnan jälleenhankintavarausta ei ole kokonaan käytetty 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, luetaan käyttämättä jäänyt määrä 20 prosentilla korotettuna sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jonka kuluessa vähentämisen olisi viimeistään tullut tapahtua.

15 §

Tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä ja siitä vuosittain vähennettävä osa

Tonnistoverotukseen siirryttäessä yhtiön 13 §:ssä tarkoitettu tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös jaetaan kunkin aluksen sekä muun menojäännökseen kuuluvan käyttöomaisuuden kesken näiden erien käypien arvojen suhteessa. Menojäännöstä jaettaessa ei oteta huomioon 6 §:n 5 momentissa tarkoitettua aluksen hankintamenoa.

Aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan aluksen käyvän arvon ja alukselle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Muun kuluvan käyttöomaisuuden kuin aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan muuhun kuluvaan käyttöomaisuuteen kuuluvien hyödykkeiden käypien arvojen ja muulle kuluvalle käyttöomaisuudelle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Enintään tuloksi luettavasta määrästä vähennetään tonnistoverokauden aikana 1/9 jokaista jo kulunutta verovuotta kohden. Vuosittain vähennettävä määrä ei kuitenkaan saa ylittää verovelvolliselle myönnettävän valtiontuen vuotuista enimmäismäärää verovelvollisen saamat muut tuet huomioon ottaen. Verovuonna valtiontuen enimmäismäärän vuoksi vähentämättä jäävä määrä vuotuisesta vähennyksestä siirtyy vähennettäväksi tonnistoverokauden aikana seuraavina verovuosina vuotuinen valtiontuen enimmäismäärä huomioon ottaen. Vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävä määrä vahvistetaan verotusta toimitettaessa.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua vuosittaista vähennystä laskettaessa veronalaiseksi tuloksi luettavasta määrästä ei kuitenkaan vähennetä sitä määrää, joka vastaa yhtiön tuloverotuksessa viiden viimeisimmän vuoden aikana ennen tonnistoverokauden alkamista hankituista aluksista tehtyjä poistoja siltä osin kuin poisto on ylittänyt hyödykkeen taloudellisen arvonalenemisen ja tullut vähennyksi muusta kaupallisesta toiminnasta kuin tonnistoverolain soveltamisalaan kuuluvasta toiminnasta saadusta tulosta.

19 §

(19 § kumotaan)

Varojen jakoon kohdistuva verotus

Tonnistoverovelvollisen jakama osinko on saajalleen kokonaan veronalaista tuloa. Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tonnistoverovelvolliselta yhtiöltä saama osinko on pääomatuloa siltä osin, kuin vastaava osinko muulta yhtiöltä saatuna olisi pääomatuloa tai verovapaata tuloa tuloverolain (1535/1992) 33 a §:n ja 33 b §:n 1 momentin nojalla, ja ansiotuloa siltä osin, kuin osinko muulta yhtiöltä saatuna olisi ansiotuloa tai verovapaata tuloa tuloverolain 33 b §:n 2 momentin nojalla.

Jos tonnistoverovelvollinen jakaa varoja osakkailleen muutoin kuin 1 momentissa säädettyllä tavalla, jaettuun määrään sovelletaan yhtiön verotuksessa, mitä 1 momentissa säädetään osingonjaosta. Lisäksi sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 29 §:ssä säädetään peitelystä osingonjaosta.

20 §

Sulautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se sulautuu toiseen tonnistoverovelvolliseen yhtiöön tai kaksi tonnistoverovelvollista yhtiötä sulautuu perustamalla uuden tonnistoverovelvolliseksi hyväksyttävän yhtiön edellyttäen, että elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 a §:ssä sulautumiselle säädetty edellytykset täyttyvät. Sulautumisessa noudatetaan soveltuvien osin, mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b ja 52 g §:ssä säädetään.

Vastaanottavan yhtiön tuloon 15 §:n 2 momentin nojalla enintään luettava määrä on sulautuvien yhtiöiden verotuksessa vahvistettujen 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen määrien yhteismäärä vähennettynä yhtiöiden tuloon ennen sulautumista 15 §:n nojalla luetuilla määrillä.

20 §

Sulautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se sulautuu toiseen tonnistoverovelvolliseen yhtiöön tai kaksi tonnistoverovelvollista yhtiötä sulautuu perustamalla uuden tonnistoverovelvolliseksi hyväksyttävän yhtiön, edellyttäen, että elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 a §:ssä sulautumiselle säädetty edellytykset täyttyvät. *Sulautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b ja 52 h §:ää.*

Vastaanottavan yhtiön *tuloksi* 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettava määrä on sulautuvien yhtiöiden verotuksessa vahvistettujen 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettujen määrien yhteismäärä vähennettynä yhtiöiden *tuloksi* ennen sulautumista 15 b §:n nojalla luetuilla määrillä.

21 §

Jakautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se jakautuu kahdeksi tai useammaksi tonnistoverovelvolliseksi yhtiöksi, jos elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät. Jakautumisessa noudetaan *soveltuvin osin*, mitä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c ja 52 g §:ssä säädetään.

Jakautuvan yhtiön tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös ja tuloverotettavan toiminnan menojäännös siirtyvät vastaanotaville yhtiöille samassa suhteessa kuin vastaava käyttöomaisuus, arvostettuna kirjanpidossa poistamatta olevaan arvoon, siirtyy vastaanotaville yhtiöille.

Vastaanottavien yhtiöiden tuloon 15 §:n 2 momentin nojalla enintään luettavina määrinä pidetään määriä, jotka saadaan vähentämällä jakautuvan yhtiön verotuksessa vahvistetusta 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua määrästä yhtiön tuloon ennen jakautumista 15 §:n nojalla luettu määrä ja jakamalla näin saatu määrä vastaanottaville yhtiöille 2 momentin mukaisessa suhteessa.

23 §

Konserniavustus

Tonnistoverovelvollisen antamaan tai saamaan suoritukseen ei sovelleta konserniavustuksesta verotuksessa annettua lakia (825/1986) suorituksen antajan eikä saajan verotuksessa.

21 §

Jakautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se jakautuu *tonnistoverovelvollisiksi yhtiöiksi siten kuin* elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:n 1 momentissa *säädetään*. *Jakautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c ja 52 h §:ää.*

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös ja tuloverotettavan toiminnan menojäännös *jakautuvat näille* yhtiöille samassa suhteessa kuin vastaava käyttöomaisuus, arvostettuna kirjanpidossa poistamatta olevaan arvoon, *jää jakautuvalle yhtiölle tai* siirtyy vastaanotaville yhtiöille.

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tuloksi 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettavina määrinä pidetään määriä, jotka saadaan vähentämällä jakautuvan yhtiön verotuksessa vahvistetusta 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettua määrästä yhtiön tuloksi ennen jakautumista 15 b §:n nojalla luettu määrä ja jakamalla näin saatu määrä jakautuvalle ja vastaanottaville yhtiöille tämän pykälän 2 momentin mukaisessa suhteessa.

23 §

Konserniavustus

Tonnistoverovelvollisen antamaan tai saamaan suoritukseen *sovelletaan* konserniavustuksesta verotuksessa annettua lakia (825/1986) suorituksen antajan ja saajan verotuksessa. *Konserniavustus ei saa ylittää elinkeinotoiminnasta syntynyttä tuloverotettavan toiminnan tulosta ennen konserniavustuksen vähentämistä. Vastaanotettu konserniavustus on aina saajansa tuloverotettavan toiminnan tuloa.*

25 §

Yhtiön verotus tonnistoverokauden päättymisen jälkeen

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädettyä menojäännöstä laskettaessa menojäännöksenä 1 momentissa tarkoitetun verovuoden alussa pidetään tuloverotettavan toiminnan menojäännöksen ja tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöksen yhteismäärää tonnistoverokauden päättyessä. Meno-
jäännöksestä vähennetään 15 §:n 2 momentin nojalla vielä vähentämättä oleva määrä ja 15 §:n 3 momentissa tarkoitetun jälleenhankintavarauksen määrä.

25 §

Yhtiön verotus tonnistoverokauden päättymisen jälkeen

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädettyä menojäännöstä laskettaessa menojäännöksenä 1 momentissa tarkoitetun verovuoden alussa pidetään tuloverotettavan toiminnan menojäännöksen ja tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöksen yhteismäärää tonnistoverokauden päättyessä. Meno-
jäännöksestä vähennetään tämän lain 15 a §:ssä tarkoitetun aluksen jälleenhankintavarauksen määrä ja menojäännökseen lisätään 15 a ja 15 b §:n mukaan tuloksi luettu määrä.

26 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeminen

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä haetaan kirjallisella hakemuksella Konserniverokeskukselta tonnistoverokaudeksi.

Hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot ja asiakirjat yhtiön toiminnasta ja tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen edellytysten arviointiin vaikuttavista seikoista. Konserniverokeskuksen pyynnöstä hakijan on toimitettava lisäksi muut asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

27 §

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen

Konserniverokeskus hyväksyy 2 ja 3 §:ssä säädetty edellytykset täyttävän yhtiön tonnistoverovelvolliseksi ja merkitsee sen pitämänsä tonnistoverovelvollisten luetteloon.

26 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeminen

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä haetaan kirjallisella hakemuksella Verohallinnolta tonnistoverokaudeksi.

Hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot ja asiakirjat yhtiön toiminnasta ja tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen edellytysten arviointiin vaikuttavista seikoista. Verohallinnon pyynnöstä hakijan on toimitettava lisäksi muut asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

27 §

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen

Verohallinto hyväksyy 2 ja 3 §:ssä säädetty edellytykset täyttävän yhtiön tonnistoverovelvolliseksi ja merkitsee sen pitämänsä tonnistoverovelvollisten luetteloon.

28 §

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytykset

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytyksenä on 2 ja 3 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisen lisäksi, että yhtiö:

1) ei ole osallisena liiketoimessa tai järjestelyssä, jonka tarkoituksena on keinotekoisesti pienentää tonnistoveron laskentaperustetta tai johon on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta tuloverosta tai tonnistoverosta vapauduttaisiin;

2) ei anna rahalainaa osakkailleen taikka yhtiöön 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa oleville yhteisöille tai niiden osakkaille eikä poikea muun mainituille tahoille myöntämänsä rahoituksen suhteen ehdoista, joita se noudattaa toisistaan riippumattomien osapuolten välillä;

3) noudattaa ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä; ja

4) noudattaa, mitä 17 §:ssä säädetään.

29 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Konserniverokeskuksen on peruutettava tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä koskeva päätös, jos 2, 3 ja 28 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty.

Ennen peruuttamista tonnistoverovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Tonnistoverovelvolliselle on lisäksi varattava tilaisuus Konserniverokeskuksen asettamassa kohtuullisessa määräajassa poistaa 1 momentissa tarkoitettu puute. Määräaikaa ei aseteta, jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitettut edellytykset eivät tule täyttymään. Peruuttamisesta on ilmoitettava myös yhtiön emoyhtiölle ja yhtiöön 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa oleville tonnistoverovelvollisille.

Kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruutetaan tai tonnistoverovelvollinen yhtiö purkautuu, Konserniverokeskus poistaa yhtiön tonnistoverovelvollisten luettelosta.

Jos yhtiön hyväksyminen tonnistoverovelvolliseksi on peruutettu, yhtiötä ei voida hyväksyä uudestaan tonnistoverovelvolliseksi.

28 §

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytykset

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytyksenä on 2 ja 3 §:ssä säädetyn lisäksi, että yhtiö selvittää tulonsa ja menonsa siten kuin 17 §:ssä säädetään ja että yhtiö ei ole osallisena liiketoimessa tai järjestelyssä, jonka tarkoituksena on keinotekoisesti pienentää tonnistoverotettavan tulon laskentaperustetta tai johon on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta tuloverosta vapauduttaisiin.

29 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Verohallinnon on peruutettava tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä koskeva päätös, jos 2, 3 ja 28 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty.

Ennen peruuttamista tonnistoverovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Tonnistoverovelvolliselle on lisäksi varattava tilaisuus Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa poistaa 1 momentissa tarkoitettu puute. Määräaikaa ei aseteta, jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitettut edellytykset eivät tule täyttymään. Peruuttamisesta on ilmoitettava myös yhtiön emoyhtiölle ja yhtiöön 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa oleville tonnistoverovelvollisille.

Kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruutetaan tai tonnistoverovelvollinen yhtiö purkautuu, Verohallinto poistaa yhtiön tonnistoverovelvollisten luettelosta.

Jos yhtiön hyväksyminen tonnistoverovelvolliseksi peruutetaan, yhtiötä ei voida hyväksyä uudestaan tonnistoverovelvolliseksi.

Sama koskee yhtiön toimintaa jatkavaa, siihen 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa olevaa yhtiötä.

ennen kuin 10 vuotta on kulunut peruuttamista seuraavan vuoden alusta lukien. Sama koskee yhtiön toimintaa jatkavaa, siihen 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa olevaa yhtiötä.

30 §

Hyväksymisen peruuttamatta jättäminen eräissä tapauksissa

Konserniverokeskus voi jättää yhtiön tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttamatta, vaikka 3 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty, jos edellytysten täyttymättä jääminen johtuu siitä, että Konserniverokeskus on peruuttanut jonkun tai joidenkin samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen.

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen voidaan jättää peruuttamatta sen estämättä, että yhtiön tai keskenään 3 §:n mukaisessa suhteessa olevien yhtiöiden aika- tai matkaperusteisesti vuokralle ottamien alusten osuus yhtiöiden tonnistoverotettavasta tonnistosta tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen jälkeen väliaikaisesti toiminnan laajentamisen johdosta ylittää 50 prosenttia, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset muutoin täyttyvät. Hyväksyminen on kuitenkin peruutettava, jos edellytykset eivät täyty Konserniverokeskuksen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

31 §

Verotuksen toimittaminen

Tonnistoverovelvollisen tonnistoverotuksen toimittaa Konserniverokeskus.

Konserniverokeskus toimittaa tonnistoverovelvollisen tuloverotuksen tonnistoverokautteen kuuluvilta verovuosilta. Jos tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan tai tonnistoverotettava yhtiö purkautuu, Konserniverokeskus toimittaa yhtiön tuloverotuksen 32 §:ssä tarkoitetuilta verovuosilta.

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenetelystä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulta verovuodelta. Verotuksen toimittamisesta, verotuksen päättymisestä, verotarkastuksesta, veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, yhteisökorosta ja seurannaismuutok-

30 §

Hyväksymisen peruuttamatta jättäminen eräissä tapauksissa

Verohallinto voi jättää yhtiön tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttamatta, vaikka 3 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty, jos edellytysten täyttymättä jääminen johtuu siitä, että *Verohallinto* on peruuttanut jonkun tai joidenkin samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen.

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen voidaan jättää peruuttamatta sen estämättä, että yhtiön tai keskenään 3 §:n mukaisessa suhteessa olevien yhtiöiden aika- tai matkaperusteisesti vuokralle ottamien alusten osuus yhtiöiden tonnistoverotettavasta tonnistosta tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen jälkeen väliaikaisesti toiminnan laajentamisen johdosta ylittää 75 prosenttia, *mutta ei kuitenkaan 80 prosenttia*, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset muutoin täyttyvät. Hyväksyminen on kuitenkin peruutettava, jos edellytykset eivät täyty *Verohallinnon* asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

31 §

Verotuksen toimittaminen

Jos tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan tai tonnistoverotettava yhtiö purkautuu, *Verohallinto* toimittaa yhtiön tuloverotuksen 32 §:ssä tarkoitetuilta verovuosilta.

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenetelystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tarkoitettulta verovuodelta. Verotuksen *toimitamiseen*, verotuksen *päättymiseen*, *verotarkastukseen*, *veronoikaisuun*, *jälkiverotukseen*, *veronkorotukseen*, *yhteisökorkoon* ja *seuran-*

sesta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Tonnistoveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa (611/1978) tai sen nojalla säädetään.

Konserniverokeskus vahvistaa 13 §:ssä tarkoitettujen menojäännösten määrän sekä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronalaiseksi tuloksi enintään luettavan määrän tonnistoverokauden ensimmäiseltä verovuodelta toimitettavan verotuksen yhteydessä.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauden kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu vero määrätään 10 prosentilla korotettuna tai, jos hyväksyminen on peruutettu yhtiön 28 §:n 1 kohdan vastaisen menettelyn taikka mainitun pykälän 3 kohdassa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuuden olennaisen laiminlyönnin perusteella, 40 prosentilla korotettuna. Jos verovelvollinen osoittaa, että tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttaminen tai yhtiön purkaminen on tapahtunut siitä riippumattomista tai pakottavista syistä, Konserniverokeskus voi alentaa korotusta tai jättää sen kokonaan määräämättä. Korotusta voidaan alentaa tai se voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan sen johdosta, että yhtiö on lopettanut tonnistoverotettavan toiminnan harjoittamisen eikä toimintaa ole jatkettu toisessa yhtiössä.

Suoritettua tonnistoveroa ei palauteta.

naismuutokseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia. Tonnistoveron kanton, perintään ja palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia (609/2005).

Verohallinto vahvistaa 13 §:ssä tarkoitettua menojäännöksen määrän, 15 §:n 2 ja 3 momentin mukaan lasketun enintään tuloksi luettavan määrän ja 15 §:n 4 ja 5 momentin mukaan määräytyvän vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävän määrän.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauden kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Edellä 24 §:ssä tarkoitettua verosta vähennetään verovelvollisen vastaavalta ajalta suorittaman tonnistoveron määrä. Näin saatua vero määrätään 10 prosentilla korotettuna tai, jos hyväksyminen on peruutettu yhtiön 28 §:n vastaisen menettelyn taikka mainitussa pykälässä tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuuden olennaisen laiminlyönnin perusteella, 30 prosentilla korotettuna. Jos verovelvollinen osoittaa, että tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttaminen tai yhtiön purkaminen on tapahtunut siitä riippumattomista tai pakottavista syistä, Verohallinto voi alentaa korotusta tai jättää sen kokonaan määräämättä. Korotusta voidaan alentaa tai se voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan sen johdosta, että yhtiö on lopettanut tonnistoverotettavan toiminnan harjoittamisen eikä toimintaa ole jatkettu toisessa yhtiössä.

35 §

Tonnistoverotusta varten annettavat tiedot

Tonnistoverovelvollisen on viipymättä ilmoitettava Konserniverokeskukselle 29 §:n 1 momentissa tarkoitettujen peruuttamisedellytysten arvioinnin kannalta merkityksellisistä muutoksista.

36 §

Veronhuojennuksen seuranta

Tämän lain mukaisen veronhuojennuksen seurantaa varten Konserniverokeskus laskee tonnistoverovelvollisen tonnistoverotettavan toiminnan tuloksen noudattaen soveltuvin osin tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä sekä Suomea velvoittavia kansainvälisiä sopimuksia.

Tässä pykälässä tarkoitettuun laskelmaan ei voi hakea muutosta. Toimittaessaan 25 tai 32 §:ssä tarkoitettua verotusta Konserniverokeskus voi sen estämättä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai muualla tuloverolainsäädännössä säädetään, poiketa tämän pykälän mukaisesta laskelmasta.

38 §

Ennakkoratkaisu

Konserniverokeskus voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tämän lain soveltamisesta. Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään, keskusverolautakunta ei anna ennakkoratkaisua tämän lain soveltamisesta tuloverotuksessa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Konserniverokeskuksessa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

35 §

Tonnistoverotusta varten annettavat tiedot

Tonnistoverovelvollisen on viipymättä ilmoitettava *Verohallinnolle* 29 §:n 1 momentissa tarkoitettujen peruuttamisedellytysten arvioinnin kannalta merkityksellisistä muutoksista.

36 §

Tonnistoverolain perusteella myönnetyn tuen seuranta

Tämän lain *perusteella myönnetyn tuen* seurantaa varten *Verohallinto* laskee tonnistoverovelvollisen tonnistoverotettavan toiminnan tuloksen noudattaen soveltuvin osin tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä sekä Suomea velvoittavia kansainvälisiä sopimuksia.

Tässä pykälässä tarkoitettuun laskelmaan ei voi hakea muutosta. Toimittaessaan 25 tai 32 §:ssä tarkoitettua verotusta *Verohallinto* voi sen estämättä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai muualla tuloverolainsäädännössä säädetään, poiketa tämän pykälän mukaisesta laskelmasta.

38 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tämän lain soveltamisesta. Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään, keskusverolautakunta ei anna ennakkoratkaisua tämän lain soveltamisesta tuloverotuksessa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa*, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

39 §

Muutoksenhaku

Konserniverokeskuksen tämän lain nojalla toimittamaan verotukseen haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Konserniverokeskuksen ennakkoratkaisusta saa verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu valittaa Helsingin hallinto-oikeuteen. Muutoksenhausta on muutoin soveltuvien osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa muutoksenhausta verotukseen säädetään. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

39 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla toimittamaan verotukseen haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Ennakkoratkaisusta saa verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu valittaa Helsingin hallinto-oikeuteen. Muilta osin muutoksen hakuun sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuonna 2011 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Yhtiö voi hakea 4 §:n 3 momentissa mainitun poikkeuksen tonnistoroverovolliseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 sen estämättä, mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään.

*Poiketen siitä, mitä 5 §:n 1 momentissa säädetään, tonnistorokausi voi hakemuksesta alkaa vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta, edellyttäen, että tonnistoroverovolliseksi hyväksymisen edellytykset ovat täyttyneet kyseisen verovuoden alusta ja että verovelvollinen antaa tarvittavat tiedot tonnistorotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta saadun tulon laske-
miseksi tonnistorotusta ja tuloverotusta koskevien säännöksen mukaisesti.*

Tonnistorokauden alkaminen vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta edellyttää, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.
